

John Adams
Library,

IN THE CUSTODY OF THE
BOSTON PUBLIC LIBRARY.

SHELF N^o
ADAMS
130.3

G E S C H I L

T U S S C H E N

G R O O T - B R I T A N N I E

E N

A M E R I K A .

C E S C H I L

CHITRA

GEORG-HEINRICH

A M T I K A

G E S C H I E D E N I S
V A N H E T
G E S C H I L
T U S S C H E N
G R O O T - B R I T A N N I E
E N
A M E R I K A ,

ZEDERT DESZELFS OORSPRONG, IN DEN
JAARE 1754, TOT OP DEN TEGEN-
WOORDIGEN TIJD.

DOOR ZIJNE EXCELLENTIE, DEN HEERE

JOHN ADAMS, Schildknaap,

GEVOLMAGTIGDEN STAATSDIENAAR DER DER-
TIEN VEREENIGDE STAATEN VAN NOORD-
AMERIKA, BIJ DE REPUBLIJK DER VER-
EENIGDE NEDERLANDEN.

Te AMSTERDAM

Bij W. HOLTROP, 1782.

GEORGE
TAYLOR
G R & C H I L
LONDON
LITHO-PHILADELPHIA

A M E R I C A

Adams 130.3

JOHN ADAMS & COMPANY

NEW YORK
1830

V O O R B E R I G T

A A N D E N

L E E Z E R.

De volgende Schetze is een Uittrekzel van een grooter Werk, geschreeven door zijne Excellentie den Heere JOHN ADAMS, in het einde van 't jaar 1774, en in 't begin van 't jaar 1775, in den tusschentijd van de opschorting van het eerste Kongres en den aanvang der Vijandlijkheden, in de Gevechten van

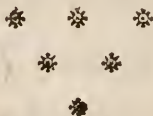
VI VOORBERIGT

*Lexington en Concord, op den negentien-
den van Grasmaand des jaars 1775. Het
bedoelde Werk wierdt gedrukt te Boston.
Kort naa dat het groote Werk het licht
zag, wierdt dit Uittrekzel geplaatst in
een Engelsch Tijdschrift, the Remem-
brancer. Het Werk behelst een uitvoerig on-
derzoek van het Amerikaansche Geschil, en
eene naauwkeurige naaspooring van alle
gevallen, in de Engelsche Geschiedenisfe
voorhanden, welke daarmede gelijk staan.
De Geschiedenis van Schotland, Ierland,
Wales, Chester, Durham, Guienne,
Jersy, Guernsy, Alderny, Sark en Man
worden aldaar geraadpleegd, en daar
uit aangewezen, dat diergelijke eischen
van een Engelsch Parlement, raakende
den*

den Regèeringsform en de Schatting, nimmer door een dier Landschappen wierden ingewilligd; dat zij, ten allen tijde, zijn te keer gegaan, en in sommige gevallen, gelijk onder andere plaats hadt ten aanzien van Ierland en Wales, door een bloedig oorlogvoeren van verscheiden Eeuwen. Dit alles was ondertusfchen niet toereikende om het Britfche Ministèrie de oogen te openen. Een Zevenjarige Oorlog kan te regt worden aangemerkt als eene Verklaaring over deese korte Proeve, welke, in den tegenwoordigen tijd, van merkelyk nut zijn kan om licht te verspreiden over een zeer gewigtig onderwerp; waarom dezelye ook in de Nederlandfche Taal is overgebragt.

VIII . VOORB. AAN DEN LEEZER.

*Agter dit Werkje zyn nog gevoegd,
twee Brieven, over het zelfde onderwerp,
door welgemelden zijne Excellentie, den
Heere ADAMS, aan eenen zijner Vrien-
den te Londen geschreeven.*

G E S C H I E D E N I S
V A N H E T
G E S C H I L
T U S S C H E N
G R O O T - B R I T A N N I E
E N
A M E R I K A ,

ZEDERT DESZELFS OORSPRONG, IN
DEN JAARE 1754, TOT OP DEN
TEGENWOORDIGEN TIJD.

Ik heb mijn voorneemen aangekon-
digd, om de Torys te vervolgen door
alle hunne heimelijke kuiperijen en snoo-
de kunstgreepen; en om aan den dag
te leggen de opkomst en den voortgang
van hunne ontwerpen, om dit land
(Amerika) onder 't juk te brengen. De
eere van het uitvinden en beraamen dee-

zer maatregelen komt hun niet toe. Zij zijn niet dan slaafische naavolgers geweest van de ontwerpen van ANDROSS, RANDOLPH, DUDLEY, en andere voorvegters hunner zaake, omtrent het einde der jongstverloopene eeuw. Weinig hebben de laatstgenoemde Heeren uitgevoerd; en hunne ontwerpen waren, nevens hun, een geruimen tijd, in vergeetelheid begraven, tot dat zij, onder het bestuur van den laatsten Gouverneur SHIRLEY, wederom hervoortgebragt wierden, door de perfoonen, welke thans in het uitvoeren van dezelve voornaamlijk de hand hebben. SHIRLEY was een man van onderneeminge; en naa dat hij, door welke middelen zullen wij thans niet onderzoeken, het bewind over deeze provincie (*Masfachuset-baai*) in handen hadt gekreegen, zag hij, in een nieuwlings opgekoomen en toeneemend gewest, een ruim veld voor zich, en sineedde wijdstrekkende ontwerpen om zich zelven,

ven , zijn geslagt en zijne vrienden groot te doen worden. HUTCHINSON en OLIVER , de twee berugte briefschrijvers , waren zijne voornaamste dienaars. RUSSEL , PAXTON , RUGGLES en eenige andere , waren ondergeschikte werktuigen. Een van hunne ontwerpen , was , op het gezag van het Parlement , zich in Amerika een inkoomen te verwerven.

Om in hun oogmerk te slaagen , was het noodig , met de andere Volkplantingen maatregels te beraamen. Dr. FRANKLIN , die bekend stondt voor een werkzaam en bekwaam man , en dat hij geen geringen invloed hadt , in de provincie Pennsylvanie , bevondt zich , in den jaare 1754 , te Boston , en de Heer SHIRLEY deelde hem mede het diep geheim , het groot ontwerp om de Volkplantingen , volgens Akte van het Parlement , te schatten. Deez' verziende man , en uitmuntende Patriot , zondt , tot zijne onverganklijke eere , den

Landvoogd een schriftlijk antwoord, nevens de volgende aanmerkingen op zijn ontwerp; aanmerkingen, welke ieder eerlijk man van zijn oogmerk zouden hebben doen afzien. Hij merkt aan,

„ Dat de onderdaanen den last altoos
 „ gemaklijkst draagen, wanneer zij heb-
 „ ben, of althans zich verbeelden te
 „ hebben, eenig aandeel in het bestuur.

„ Dat wanneer de openbaare maat-
 „ regels algemeen onaangenaam zijn
 „ voor het volk, de raderen der Re-
 „ geeringe te zwaarder moeten omloo-
 „ pen.

„ Dat de uitsluiting van het volk van
 „ Amerika buiten allen aandeel in de
 „ keuze van een grooten Raad ter hun-
 „ ner eigen bescherminge, en het schat-
 „ ten van het zelve in het Parlement,
 „ alwaar het geene Afgevaardigden
 „ heeft, waarschijnlijk zeer groot on-
 „ genoegen zou veroorzaaken.

„ Dat 'er geene reden was om te
 „ twij-

„ twifelen aan de gewilligheid der
 „ Volkplanteren om mede te werken
 „ ter hunner eigen befcherminge.

„ Dat de ingezeetenen zelve, wien
 „ er alles aan gelegen lag, beter kon-
 „ den oordeelen over de magt, ter
 „ hunner verdediginge noodig, en over
 „ de middelen om ten dien einde geld
 „ te heffen, dan een Britsch Parle-
 „ ment op zo groot een afstand.

„ Dat de inboorlingen van Amerika,
 „ naastdenkelijk, zo verftandig en ge-
 „ trouw zouden zorgen voor de veilig-
 „ heid van hun geboorteland, als de
 „ Landvoogden, die uit Britannie wier-
 „ den gezonden, welke doorgaans ten
 „ oogmerke hebben om hun fortuin te
 „ maaken, en dan na huis te keeren,
 „ en van wien men diensvolgens mogt
 „ verwagten dat zij den oorlog tegen
 „ Frankrijk zouden voeren, meer op
 „ eene wijze, door welke zij zelve
 „ konden voordeel trekken, dan ten
 „ meesten beste van het gemeen belang.

„ Dat het noodzaaken der Volkplan-
 „ teren om geld te betaalen ter hunner
 „ eigen bescherminge , zonder hunne
 „ toestemming , zo veel zijn zou als of
 „ men twijfelde aan hunne gehoorzaam-
 „ heid , of aan hunne belangneeming in
 „ hun Vaderland , of aan hun gezond
 „ verstand ; en als of men hen wilde
 „ behandelen als overwonnene vijan-
 „ den , en niet als vrije Britten , die
 „ het als een ontwijfelbaar regt beschou-
 „ wen , niet geschat te worden dan met
 „ hunne eigen toestemming , door hun-
 „ ne afgevaardigden gegeven.

„ Dat belastingen , door het Parle-
 „ ment opgelegd , eens gevorderd zijn-
 „ de , dikmaals voortduuren , naa dat de
 „ noodzaaklijkheid , om dezelve te vor-
 „ deren , heeft opgehouden ; maar in-
 „ dien het aan de Volkplanters wierdt
 „ vertrouwd zich zelve te schatten ,
 „ deeze het volk van den last zouden
 „ ontslaan , zo dra het noodloos was
 „ geworden dat het dien langer droeg.

„ Dat

„ Dat indien het Parlement de Volkplantingen moet schatten , derzelver vergaderingen van afgevaardigden als nutte-
 „ loos kunnen heen gezonden worden.

„ Dat het schatten der Volkplantingen in het Parlement, ter hunner eigen verdediginge tegen Frankrijk, niet billijker is , dan het zijn zou ,
 „ de vijf havens, en andere kusten van
 „ Britannie te noodzaaken, eene krijgsmagt tegen Frankrijk te onderhouden,
 „ en dezelve ten dien einde te schatten, zonder te gedoogen dat zij afgevaardigden in het Parlement hadden.

„ Dat de Volkplanters altoos van ter zijde geschat zijn door het Moederland (behalven het betaalen der belastingen, die door hunne eigen vergaderingen noodwendig zijn opgeleid)
 „ in zo verre zij genoodzaakt zijn de Britsche manufaktuuren te koopen ,
 „ met ontelbaare belastingen bezwaard ;
 „ zommige van welke manufaktuuren zij zelve konden bereiden , en an-

„ dere elders beter koop koopen.

„ Dat de Volkplanters daarenboven
 „ geschat worden door het Moederland,
 „ door de verplichting, onder welke zij
 „ leggen, om een groot gedeelte hun-
 „ ner voortbrengzelen na Britannie te
 „ voeren, en een laager prijs aan te nee-
 „ men, dan zij op andere markten kon-
 „ den maaken. Het onderscheid is,
 „ eene belasting aan Britannie be-
 „ taald.

„ Dat de geheele rijkdom der Volk-
 „ planteren ten langen laatste in het
 „ Moederland, als een middelpunt, te
 „ zamen loopt, 't welk hetzelfde in staat
 „ stelt om de schattingen te betaalen.

„ Dat de Volkplanters, met gevaar
 „ van goed en bloed, de heerschappij-
 „ pijen van het Moederland uitgebreid
 „ en deszelfs koophandel en rijkdom-
 „ men vermeerderd hebben; dat, diens-
 „ volgens, de Volkplanters niet verdiend
 „ hebben beroofd te worden van het
 „ aangebooren regt der Britten, het
 „ regt

„ regt van geschat te worden alleenlijk
 „ door afgevaardigden , door hen zel-
 „ ven verkoozen.

„ Dat eene evenredige persoonsver-
 „ beelding in het Parlement, waarschijn-
 „ lijk, aanneemelijk zijn zou voor de
 „ Volkplanters, en de ontwerpen en het
 „ belang der gantsche heerschappije best
 „ zou tot een brengen.”

Het laatste voorstel schijnt niet be-
 hoorlijk overdagt te zijn, om dat eene
 evenredige persoonsverbeelding in het
 Parlement volstrekt ondoenlijk is. Doch
 anderen hebben dit ontwerp uitgeput.

Of het Ministerie in Engeland, of de
 Junto (*) in Amerika door deeze verstan-
 dige aanmerkingen , of door eenige an-
 dere oorzaak , wierdt afschrikt , zeker is
 het dat het ontwerp, om de Volkplantin-
 gen te schatten, wierdt ter zijde gesteld.
 De Heer SHIRLEY wierdt van zijne
 land

(*) Dit woord wijst aan de Engelschgezinde
 Amerikanen.

landvoogdijfchap verlaaten, en de Heer POWNALL in zijne plaats gesteld.

POWNALL was een vriend der vrijheid en van onzen Regeeringsform; hij schijnt een afkeer gehad te hebben van alle aanslagen tegen eene van beiden, en gevolglijk zijn vertrouwen te hebben opgedraagen aan andere perfoonen dan HUTCHINSON en OLIVER, die, met nijd vervuld tegen PRATT en andere, die het bewind der zaaken hadden, door lastertaal tegen den Landvoogd te verspreiden onder het volk, en bijzonderlijk onder de Geestlijkheid, misnoegen tegen hem zогten te verwekken, en hem verdriet in zijnen post te doen krijgen. POWNALL, afkeerig van twisten, verzogt zijn ontslag; en, naa verloop van eenigen tijd, wierdt de Heer BERNARD van Nieuw - Jersey verplaatst in de landvoogdijfchap van deeze provincie.

BERNARD was de man voor de Junto geschikt, opgevoed in de hoogstklimmen-

mende beginzels van Monarchie, in de Regtsgeleerdheid en Staatskunde genoeg bedreven om kwaad te doen, gierig, en tevens behoeftig, als zijnde met een talrijk huisgezin belaaden. In alle opzichten, één uitgezonderd, was hij een geschikt werktuig om de Junto te dienen. Deeze uitzondering was eene onbeschaafde openhartigheid, regelrecht aangekant tegen die omzigtige loosheid, die diepgaande geveinsdheid, aan welke zij, door eene langduurige hebbelijkheid, zich zelve gewend hadden. Zij wanhoopten, ondertuschen, niet, om hem deeze noodzaaklijke door kunst te verkrijgene hoedanigheid allengskens te leeren. Bij de uitkomst bleek het, dat zij in hunne poogingen, ten deezen opzichte, niet geheel ongelukkig slaagden.

Geduurende den oorlog, waren deeze provinciën van te veel aangelegenheids tot het voeren van denzelfden, om door openbaare aanslagen, tegen derzelver vrijheden, te worden afgeschrikt.

De

De Junto vergenoegde zich derhalven met zich eenen weg te baanen , door hunne verbintenissen en verstandhoudingen in Engeland uit te breiden , en door de vriendschap van de bedienden der kroone in Amerika te winnen , en hunne ontwerpen mede te deelen , als noodzaaklijk te volvoeren bij eene toekomstige gunstige gelegenheid , ten beste zo wel van het Koninkrijk , als van de Volkplantingen.

Ondoorgrondelijk zijn de raadslagen der Voorzienigheid. Aan de kwaaden zo wel als aan de goeden verschaft zij de gelegenheden , gunstig voor hunne ontwerpen. — Het sluiten van den vrede was de hachelijkste gelegenheid voor onze Junto , die 'er kon voorkoomen. — Een vrede , gegrond op de verwoesting van dat zamenstelzel van Staatskunde , het roemrugtigste voor de Natie , welk 'er ooit beraamd wierdt , en 't welk geene weergaê hadt in het beleid der Engelsche Regeeringe , uitgezonderd in de tus-

schen-

schenregeering, en, mischien, in de regeering van ELIZABET; welk stelsel, nogthans, dewijl het plotzeling afgebroken, en deszelfs voornaame uitvinder afgedankt wierdt, voor dat het zijn volle beslag hadt gekreegen, ongelukkig uitviel voor de Natie, door het te laten verzinken in eene grondlooze diepte van schulden, gedrukt door belastingen.

In dit gelukkig tijdstip, toen de Britsche Financier ten einde raad was om middelen, ter verzorginge van 't geen van hem gevraagd wierdt, wierdt BERNARD gebruikt door de Junto, om hem het ontwerp aan de hand te geeven van de Volkplantingen volgens Akte van het Parlement te schatten.

Ik zeg dit niet zonder bewijs. Ik be-roep mij op eene uitgaave van FRANÇOIS BERNARD zelve; het voorgaande jaar gedaan, van zijne eigen uitgeleezene brieven, of op den Koophandel en de Regeering van Amerika, en de beginszels van Wetten en Staatskunde, op de
Ame-

Amerikaanfche Volkplantingen toegepast.

In den jaare 1764 zondt de Heer BERNARD aan verscheiden Edellieden en Heeren vier afdrukzels van zijne Beginzels van Regtsgeleerdheid en Staatskunde, met eene Voorrede, welke onloochenbaar bewijst, dat het ontwerp, om de Amerikaanfche Volkplantingen op een anderen voet te bestuuren, hem niet eerst door het Ministerie, maar door hem aan de Ministers was aan de hand gegeven. Dus luiden de woorden in de Voorrede: „ De tegenwoordige ver-
 „ wagting, dat eene nieuwe schikking
 „ in den Regeeringsform van Amerika
 „ wel haast zal worden ingevoerd, ont-
 „ staat, waarschijnlijk, meer uit het
 „ denkbeeld, welk het gemeen wegens
 „ de bekwaamheden van het tegenwoor-
 „ dig Ministerie voedt, dan uit iet an-
 „ ders, welk buiten het Kabinet is uit-
 „ gelekt; het kan niet ondersteld wor-
 „ den, dat hunne doorzigtigheid de
 „ noodzaaklijkheid van zulk eene schik-
 „ kin-

„ kinge kan over 't hoofd zien, noch
 „ hunne algemeenebestgezindheid in ge-
 „ breke blijven om dezelve ten uitvoer
 „ te brengen. Doch men zou het in
 „ geschil kunnen trekken, of de tegen-
 „ woordige tijd tot dit werk geschikt
 „ zij; of geene meer dringende bezig-
 „ heden moeten voorgaan; eenige voor-
 „ bereidende maatregels vooraf moeten
 „ beraamd worden. Gelijk wij reden
 „ hebben om te verwagten dat deeze
 „ hervorming, gelijk alle andere, door
 „ veel vermogende vooroordeelen zal
 „ bestreedend worden, zal het niet on-
 „ tijdig zijn, bedaardelijk met hun te
 „ redekavelen, en te tragten, derzelve
 „ kragt te vernietigen, voor dat zij zich
 „ tegen de Regeering verzetten”.

Wij kunnen niet nalaaten op deeze
 woorden aan te merken: *Vooreerst*, Dat
 het Ministerie hem nimmer eenig voor-
 neemen hadt laten blijken, om de Volk-
 plantingen op een nieuwen voet te be-
 stuuren; en, gevolgljik, dat hij het was,
 wel-

welke hen zo gedienstlijk een dwaalliche deelt naajaagen, 't geen hen zo diep in den slijk deelt zinken. — *Ten tweede*, De vleierij, met welke hij deeze ontwerpen in de harten der Staatsdienaaren ingang zoekt te doen vinden, als stukken van eene volstrekte noodzaaklijkheid, welke hun scherp doorzigt niet kon nalaaten op te merken, noch hunne zucht tot het algemeene welzijn in gebreke blijven te volvoeren. — *Ten derde*, Den sterken aandrang, waar mede hij eene spoedige volbrenging van zijne gewaande hervorminge der Regeeringwijzen zoekt door te zetten. — *Ten vierde* en eindelijk, Zijne bewustheid, dat deeze ontwerpen zouden gedwarsboemd worden, hoewel hij waant, van veelvermogende vooroordeelen alleen te verwagten die tegenkating, welke geheel Amerika zegt de uitspraak geweest te zijn van gezond verstand, waare staatkunde en onveranderlijke regtvaardigheid. 't Laatste, welk ik nog zal aanmer-

merken, is, de valsche inboezeming, dat zulke nieuwe schikkingen toenmaals algemeen verwacht wierden. Dit is zo volstrekt onwaar, dat, behalven BERNARD zelve en zijne Junto, nauwlijks iemand aan deeze zijde der zee daar van eenig vermoeden hadt, — in zo verre, dat, indien BERNARD zijne Voorrede en Beginzels hadt gemeen gemaakt, ten tijde als hij dezelve aan het Ministerie zondt, het zeer twijfelagtig is, of hij in dit land zou hebben kunnen duuren. — Zeker is het, dat hij, in deeze provincie, onder de Junto geene vrienden zou gehad hebben.

Het oogmerk van de Junto was, te bewerken, dat 'er, volgens Akte van het Parlement, in Amerika een inkoomen wierdt geheven. Niets was strijdiger met hunne inzigten en wenschen, dan het zenden van dit inkoomen na de Exchequer in Engeland, om aldaar besteed te worden tot het aflossen der Nationaale schuld, en het verminderen van

de lasten des Volks daar te landc. — Zij verkoozen zelve het bestuur over het geld te hebben. — Hun oogmerk was, dat het geld zou besteed worden, eerst tot een ruim jaargeld voor den Gouverneur. Dit zou BERNARD smaaken, en hem en alle volgende Gouverneurs niet alleen onafhankelijk maaken van het volk, maar in een nog volstreker zin een slaaf doen worden van den wil des Staatsdienaars. Daarenboven hadden zij in den zin, een jaargeld voor den Onder-Gouverneur. Dit zou den Heer HUTCHINSON bevredigen. Vervolgens hadden zij op het oog, een jaargeld voor de gewoone Regters, zo wel als voor de Leden der Admiraliteit. Dus zou de geheele Regeeringsform, zo wel de uitvoerende als de vonnisvellende magt, volstrekt onafhankelijk gemaakt worden van het Volk, (en deszelfs afgevaardigden nutteloos, niets betekenende, en een bloote last worden) en volstrekt afhankelijk van, en onderworpen aan den wil van

van den Staatsdienaar. — Wijders hadden zij ten oogmerke, de geheele Vaste Kust van Noord-Amerika op een anderen voet te brengen, eene nieuwe verdeling van hetzelfde te maaken in onderscheidene, hoewel meer uitgebreide en minder talrijke Volkplantingen, alle de handvesten van het vaste land weg te veegen, met den vernielenden bezem van eene Akte van het Parlement, en alle de Landvoogdijfchappen te brengen onder de gedaante van Koninklijke Landvoogdijfchappen, met eenen Adel in elke Volkplanting, niet erflijk, in de daad, in den beginne, maar voor het leeven. — Zij vleiden, in waarheid, de Staatsdienaars en het Volk van Engeland met de afgelegene hoope op een inkoomen uit Amerika, in een volgend tijdperk, om aldaar tot nationale oogmerken gebezigd te worden. Doch dit moest, volgens hunne gedagten, vooreerst nog niet gebeuren. De Landvoogdijfchappen moesten eerst op een nieuwen voet gebragt

en hervormd worden, en dan zouden ze bekwaam en genegen zijn om ten uitvoer te brengen, allerlei Akten van het Parlement of schikkingen van het Ministerie, om het volk van Amerika te plukken om schulden te betaalen, of jaargelden op te brengen, of om Kiezers, of Leden van het Parlement om te koopen, of andere oogmerken te bereiken, welke een deugdzzaam Ministerie zich mogt voorstellen.

Doch, als of het ongeluk zulks wilde, de Britsche Financier was zo inhaalig en eigenbaatig als zij zelve, en in stede van geld voor hun te heffen, verkoos hij het voor zich zelve te doen. Hij verkoos het inkoomen in de Exchequer te brengen, om dat hij in Engeland, hongerige vraaten genoeg rondom zich hadt, wier buikrommelingen lastiger voor zijne ooren waren, dan het krisfen der ravens in Amerika. En hij dagt indien Amerika eenig inkoomen in 't geheel konde leveren, en hij, volgens Akte van

't Par-

't Parlement, het zelve kon magtig worden, hij zelve het wel mogt hebben, om het aan zijne vrienden te geeven, veeleer dan dat hij het voor de Junto in Amerika zou heffen, opdat deeze het zouden verspillen, of aan hunne vrienden geeven.

Ik zal niet verder gaan, zonder mijne bewijzen voort te brengen. In de daad, iemand, die bekend was met deeze Junto, en eenige gelegenheid hadt om derzelve gangen te bespieden, hunne taalgade te slaan, en hunne houdingen op te merken, geduurende de twaalf jongst verloopen jaaren, behoeft geen ander bewijs; duidelijk was het voor zulke personen, wat deeze Junto in den schild voerde. Doch, wij hebben getuigenissen genoeg, met hunne eigen hand ondertekend, voor alles 't geen hunne tegenstreevers van hun gezegd hebben, geduurende dit geheele tijdperk.

Gouverneur BERNARD zegt, in zijnen brief van 11 Julij, 1764, „ Dat

„ eene algemeene hervorming der Ameri-
 „ kaanfche Landvoogdijen niet flegts een
 „ wenschlijke , maar ook een noodzaak-
 „ lijke ftap zou worden.” — Hoeda-
 nig een denkbeeld hij voedde wegens
 eene algemeene hervorming der Ameri-
 kaanfche Landvoogdijen , kan blijken uit
 zijne Beginzels , boven gemeld ; welke
 hij , in den jaare 1764 , aan het Minis-
 terie zondt. Uit dezelve zal ik , met zij-
 ne eigen woorden , eenige weinige plaat-
 zen aanhaalen.

Zijn 29^{fte} voorftel luidt aldus : „ De
 „ regel , dat een Britsch onderdaan niet
 „ zal verbonden zijn aan wetten , niet
 „ onderworpen aan belastingen , dan
 „ waarin hij , door zijne afgevaardigden ,
 „ heeft bewilligd , moet bepaald wor-
 „ den bij de ingezeetenen van Groot-
 „ Britannie alleen , en is daar zelf niet
 „ waar , in den allernaauwften zin.” —
 Voorftel 30 : „ Het Parlement van Groot-
 „ Britannie , zo wel van wegens zijne reg-
 „ ten van fouvereiniteit , als uit hoofde
 „ van

„ van voorkoomende behoeften , heeft
 „ het regt om wetten te maaken voor , en
 „ belastingen te leggen op deszelfs on-
 „ derdaanen in de buitenlandsche heer-
 „ schappijen , alhoewel zij in zulk een
 „ Parlement geene afgevaardigden zen-
 „ den. Maar , 31. Belastingen , gelegd
 „ op de uitlandsche bezittingen , moe-
 „ ten besteed worden ten dienste van
 „ het volk , van 't welk zij gevorderd
 „ zijn. 32. Het Parlement van Groot-
 „ Britannie heeft regt en is verpligt om
 „ te zorgen voor de veiligheid der Ame-
 „ rikaansche Volkplantingen , bijzonder-
 „ lijk dewijl deeze Volkplantingen niet
 „ in staat zijn om zich zelve te bescher-
 „ men. 33. Het Parlement van Groot-
 „ Britannie heeft regt en is verpligt te
 „ voorzien , dat 'er behoorlijke zorge
 „ gedraagen worde voor de vereischte on-
 „ dersteuning der Amerikaansche Land-
 „ voogdijschappen. Om dat , 34. de on-
 „ dersteuning der Regeeringe eene der
 „ voorwaarden is , op welke aan eene

„ Volkplanting de wetgeevende magt
 „ wordt toegestaan. Als mede; 35. om
 „ dat zommige der Amerikaanfche Volk-
 „ plantingen zich gebrekkig getoond
 „ hebben in de ondersteuning van haare
 „ bijzondere Landvoogdijschappen, zo
 „ wel ten aanzien van derzelver ge-
 „ noegzaamheid als onafhankelijkheid”.

Zijn vijfenzeventigste Voorstel luidt al-
 dus: „ De Regeeringswijze van ieder Ame-
 „ rikaanfche Landvoogdijschap kan ten
 „ goede veranderd worden. 76. Het schen-
 „ ken van de vermogens van Landvoogdij-
 „ schappen aan de Amerikaanfche Volk-
 „ plantingen bij handvesten, kan alleen
 „ verstaan worden geschikt te zijn voor
 „ derzelver opgroeienden of kindschen
 „ staat. 77. Zij kunnen niet bestemd
 „ zijn voor derzelver volwasfenen staat;
 „ dat wil zeggen, niet voor altoos, om
 „ dat zij, in menigvuldige opzigten, te-
 „ gen de Constitutie aanloopen, en strij-
 „ dig zijn tegen de natuur van den Brit-
 „ schen Regeeringsform. Daarom, 78,
 „ moe-

„ moeten zij worden aangemerkt als
 „ dienende tot middelen voor een tijd,
 „ ter bevordering en vaststelling der
 „ bevolkinge van de Volkplantingen;
 „ welk oogmerk bereikt zijnde, houdt
 „ de oorzaak van de bijzonderheid haarer
 „ Constitutie op. 79. Indien de
 „ handvesten kunnen aangevoerd worden
 „ tegen het gezag van het Parlement,
 „ dienen zij ter vervreemdinge van de
 „ heerschappijen van Groot-Britannie,
 „ en zijn ze, in de daad, middelen ter
 „ verdeeling van het Britsche Rijk, en
 „ zullen die uitwerking hebben, indien
 „ daar tegen niet gezorgd worde. 83. Het
 „ denkbeeld, welk voormaals heeft geheerscht,
 „ dat de verdeeling van Amerika in verscheiden
 „ Landvoogdijschappen en onderscheidene
 „ wijzen van bestuur, het middel zijn zal
 „ ter voorkominge van derzelver vereeniging
 „ om een opstand te verwekken, is ongegrond,
 „ om dat, al waren ook de Landvoogdij-

„ schappen nog zo vast bevestigd , het
 „ noodig zijn zal zo veele onderschei-
 „ dene Staaten te hebben , dat eene ver-
 „ eeniging tot een opstand daar door on-
 „ mogelijk zal worden. Terwijl , 84. de
 „ splitzing van Amerika in verscheiden
 „ kleine Landvoogdijschappen de be-
 „ stuurende magt verzwakt , en die van
 „ het volk versterkt , en daar door een
 „ opstand waarschijnlijker en gemaklijker
 „ maakt. 85. Om in de volgende tij-
 „ den opstanden te voorkoomen , (want
 „ voor het tegenwoordige heeft men de-
 „ zelve niet te vreezen ,) zou het kragt-
 „ daadigste middel zijn , de Landvoog-
 „ dijchappen uitgestrekt en ontzaglijk te
 „ maaken , en daar door derzelve ver-
 „ mogens elkander te doen opweegen.
 „ 86. Tegenwoordig is 'er geene Land-
 „ voogdijchap in Amerika , wier ver-
 „ mogens behoorlijk worden opgewoo-
 „ gen ; als hebbende 'er in geene van
 „ dezelve plaats , eene weezenlijke en
 „ onderscheidene derde wetgeevende
 „ magt ,

„ magt, in het midden staande tusfchen
 „ den Koning en het Volk, 't welk de
 „ bijzondere voortreffelijkheid uitmaakt
 „ van de Britfche Constitutie. 87. Het
 „ niet daar zijn van zulk eene derde
 „ wetgeevende magt vermeedert het
 „ gewigt van het gemeene volk, en
 „ maakt de Koninklijke fchaal ligter, zo-
 „ dra het evenwigt tusfchen de Konink-
 „ lijke en des Volks magt vernietigd
 „ wordt. 88. Alhoewel Amerika thans
 „ niet rijp is, (en, waarschijnlijk, in vee-
 „ le jaaren niet rijp zal worden,) voor
 „ een erflijken Adeldom, het is, nog-
 „ thans, tegenwoordig vatbaar voor een
 „ Adeldom geduurende iemands leeven.
 „ 89. Een Adeldom, door den Koning
 „ voor iemands leeven vastgesteld, en
 „ onafhankelijk gemaakt, zou, waarschijn-
 „ lijk, fterkte en vastigheid geeven aan
 „ de Amerikaanfche Landvoogdijschap-
 „ pen, even kragtdaadig als een erflijke
 „ Adeldom in Groot-Britannie doet. 90.
 „ De hervorming der Amerikaanfche
 „ Land-

„ Landvoogdijschappen behoorde niet
 „ gedwarsboomd te worden door de te-
 „ genwoordige grenzen der Volkplantin-
 „ gen : dewijl zij , meestal , bepaald
 „ wierden bij bijzondere en toevallige
 „ omftandigheden , zonder dat het ge-
 „ heel eenigzins in aanmerking wierdt
 „ genomen. 91. Om de Amerikaanfche
 „ Landvoogdijschappen met het grootst
 „ mogelijke voordeel te bepaalen , zal
 „ het noodig zijn , dezelve tot op een
 „ klein getal te verminderen ; op zom-
 „ mige plaatzen dezelve te vereenigen
 „ en vast aan een te verbinden ; op an-
 „ dere dezelve vaneen te fcheiden en te
 „ verplaatzen ; en , in 't algemeen , de-
 „ zelve te verdeelen door natuurlijke
 „ grensfcheidingen , in plaats van denk-
 „ beeldige fcheidlijnen. 92. Indien , ten
 „ aanzien van alle de Noord-Amerikaan-
 „ fche provinciën , flegts één Regeerings-
 „ form wierdt vastgefteld , zou dit kragt-
 „ daadig ftrekken om derzelve hervorming te bevorderen : omdat , indien
 „ de

„ de Regeeringsform overal de zelfde
 „ ware , het volk onverschilliger zijn
 „ zou , onder welke verdeeling het
 „ wierdt geplaatst. 93. Tegen de ver-
 „ andering van de grensfcheidingen der
 „ provinciën kunnen door de eigenërf-
 „ den geene tegenwerpingen worden in-
 „ gebracht , afgeleid van hunnen eigen-
 „ dom , dewijl 'er geene aanleiding zijn
 „ zou dat hier door een inbreuk wierdt
 „ gemaakt op de grensfcheidingen der
 „ eigendommen. 94. De tegenwoordi-
 „ ge onderscheiding van de eene Land-
 „ voogdijschap vrijer of volksbegunsti-
 „ gender zijnde dan die van eene ande-
 „ re , strekt ter belemmeringe en ver-
 „ zwakkinge van het geheel , en behoort
 „ de voortaan niet gedoogd te worden
 „ onder een volk , dat aan éénen Ko-
 „ ning en ééne wet onderdaanig , en
 „ over 't geheel even geschikt is voor
 „ een en den zelfden Regeeringsform.
 „ 95. De Amerikaansche Volkplantin-
 „ gen , over 't geheel genomen , heb-
 „ ben

„ ben thans dien toestand bereikt, wel-
 „ ke haar in staat stelt om den volmaakt-
 „ sten Regeeringsform te ontvangen,
 „ voor welken zij, uit hoofde van haare
 „ ligginge en betrekkinge tot Groot-Bri-
 „ tannie, vatbaar zijn. 96. Het volk
 „ van Noord-Amerika verwacht thans
 „ eene herziening en hervorming van de
 „ Amerikaansche Landvoogdijschappen;
 „ en is meer geneigd om zich daar aan
 „ te onderwerpen, dan het ooit geweest
 „ is, of, mischien, immer zijn zal. 97.
 „ Dit is, derhalven, het bekwaame en
 „ volkomene tijdstip om de Amerikaan-
 „ sche Landvoogdijschappen te hervor-
 „ men, volgens een algemeen, constitu-
 „ tioneel, vast en duurzaam ontwerp;
 „ en indien dit nu niet geschiede, zal
 „ het, waarschijnlijk, dag aan dag, be-
 „ zwaarlijker worden, tot dat het vol-
 „ strekt onmogelijk worde.”

Laat ik nu vraagen — indien het Par-
 lement van Groot-Britannie alle de na-
 tuurlijke vereischten hadde van gezag,
 wijs-

wijsheid, goedheid, regtvaardigheid en magt, in zulk eene volkomenheid, als zij immer gevonden wierden in een ge-
 nootschap van menschen zedert den val van ADAM; en indien de Engelsche Natie de deugzaamste, onbevleete en vrijste ware, die 'er immer bestondt, zou niet zulk eene onbepaalde onderwerping van drie millioenen menschen aan dat Parlement, op een afstand van drieduizend [Engelsche] mijlen, eene weezenlijke slaavernij zijn? Niet meer dan twee soorten van menschen zijn 'er in de waereld, vrijen en slaaven. — De bepaling van een vrij mensch sluit in, dat hij iemand is, welke niet onderworpen is aan eene wet, aan welke hij zelve de toestemming niet heeft gegeven. — De Amerikanen zouden geene gelegenheid hebben om hunne toestemming te geven of te weigeren aan de Akten van het Parlement; gevolglijk zouden zij niet vrij zijn. Maar, wanneer de overdaad, verwijfdheid en omkoop-

koopbaarheid die aanstootelijke hoogte in Engeland bereikt hebben ; wanneer zo wel de Kiezers als de Verkoozenen één klomp van verdorvenheid zijn geworden ; wanneer de Natie dood gedrukt wordt door schulden en belastingen , het gevolg van haare eigen buitenspoorigheid en mangel aan wijsheid : hoedanig zou dan uw toestand worden onder zulk eene volflagené onderwerping aan het Parlement ? Gij zoudt niet alleen slaaven worden — maar de veraglijkste soort van slaaven van de slegtste soort van meesters !

De Ministeriaale Schrijvers , overtuigd dat de opgezeetenen van dit Vast Land ten uiterste afkeerig zijn van verraad en opstand , leggen 'er op toe om zich te bedienen van de toverkragt , in deeze woorden begreepen. — Doch hunne kunstenaarij is vrugtloos. — Door haare woorden laat zich het volk niet afschrikken van eene noodzaaklijke verdediging van hunne vrijheden. — Hunne verknogtheid aan hunne Constitutie , zou
duur

duur gekogt voor hun eigen en hunner Voorouderen goed en bloed, hun afkeer van de jongste nieuwigheden, hun afgrijzen tegen willekeurige magt en den Roomschen Godsdienst, hebben dieper wortels geschooten, dan hunne vreeze voor harde woorden en eene ongemanierde taal. Den raad van een eerlijk Regtsgeleerde, indien 'er zulk een konde gevonden worden, behoeven zij niet; en door dien van een oneerlijken zullen zij niet bedroogen worden. Zij weten welk eene misdaad het zij, gewapender hand zamen te rotten, en den loop des geregts gewelddadig te stooren. — Jaaren lang hebben zij onderzocht en overwoogen, door Ministeriaale Schrijvers en derzelve vrienden zijn zij onderregt, wegens de natuur van verraad, en de gevolgen van hunne eigen beginzels en daaden. Zij weten op welk een spil het geheele geschil draaie; dat de gronden van het bestuur over hen worden in twijfel getrokken; dat de Staatsdienaar den

invloed zocht en verkreeg om de stem van het jongstvoorgaande Parlement op zijne zijde te trekken dat het Parlement de eenige opperste, souvereine, volstreekte en onwederspreekelijke wetgeevende magt over alle de Volkplantingen is; dat, gevolglijk, de Staatsdienaar en alle zijne voorspraaken, den tegenstand aan de Akten van het Parlement zullen noemen met den naam van verraad en oproerigheid. Doch zij weeten tevens, dat volgens hun eigen gevoelen, en dat van alle de Volkplantingen, het Parlement over hen geen gezag heeft, dan alleen om derzelver Koophandel te regelen; en zulks niet uit kracht van een beginzel der algemeene wet, maar alleen door de bewilliging der Volkplantingen, gegrond op de in 't oogloopende noodzaaklijkheid van een geval, 't welk nimmer door die wet wierdt in aanmerking genomen, noch waar voor zij heeft gezorgd: zo dat zij, gevolglijk, even groot regt hebben om den Staatsdienaar van verraad en oproerigheid

te beschuldigen. Want, indien het Parlement geen wettelijk gezag hebbe om haare Constitutie om verre te stooten, en haar te onderwerpen aan zulke Akten, als laatst zijn doorgedaan, dan is ieder een, welke eenigen last aanvaardt en eenige stappen doet om die Akten ten uitvoer te brengen, even schuldig aan openbaare daaden van verraad en oproerigheid tegen zijn Majesteit, als of hij tegen derzelve troepen de wapens opgevat, of tegen zijn geheiligd leeven eenen aanslag hadt gedaan. Zij weeten dat de tegenstand aan de Stempel-Akte, door geheel Amerika gedaan, volgens het begrip van den Staatsdienaar, hoogverraad was, en dat de Brigadier RUGGLES, en de goede Heer OGDEN, op het Kongres te Nieuw-York, voorgaven van het zelfde gevoelen te zijn, doch zedert, op het geheele Vaste Land, in de diepste veragting zijn geweest: om dat, volgens hun eigen gevoelen, die tegenstand eene edele wederstreeving der

dwingelandije was , en de eenige tegenstand aan dezelve , welke van kragt kon weezen. Dat , indien de tegenstand der Amerikanen tegen de Akte , om uw handvest te vernietigen , en tegen de besluiten , om hier perfoonen in verzekering te neemen en dezelve na Engeland te zenden , om aldaar te regt gesteld te worden , verraad zij , de Lords en Gemeenten en de geheele Natie , ten tijde der Revolutie , verraaders waren.

Zij weeten dat geheel Amerika in gevoelens zamenstemt , en in het ontwerp van tegenstand aan de eischen van het Ministerie en het Parlement. De Junto te Boston , nevens deszelfs klein kuddeke van aanhangers ten platten lande , zijn niet noemens waardig ; en het Leger en de Zeemagt , hoewel deeze onder zich zelve verdeeld zijn , maaken geen gedeelte uit van Amerika. Om nu deeze eenigheid te verdeelen , begonnen zij met den aanvang van het geschil , en doorliepen het gantsche beloop van hetzel-

zelve. — Ten tijde van de Stempel-Akte, verklaarde ieder Volkplanting haare gevoelens, door de besluiten haarer Vergaderingen, en allen kwamen daar in overeen, dat het Parlement geen regt hadt om de Volkplantingen te schatten. Het huis der afgevaardigden van de Massachusetts-baai bestondt toenmaals uit veele perfoonen, welke zich zedert hebben beroemd gemaakt als vrienden der Regeeringe; nogthans stemde elk lid blijmoediglijk in de besluiten, die toen genomen wierden. Het Kongres, 't welk dat jaar te Nieuw-York bijeen kwam, betuigde in zijne besluiten van het zelfde gevoelen te zijn, naa dat de Schilder- Papier- en Thee-Akte waren doorgegaan. Van de zelfde gevoelens waren ook de onderscheidene Vergaderingen; en wanneer uwe Volkplanting den beroemden rondgaanden brief schreef, niettegenstaande alle de bevelfchriften en bedreigingen, en de verschalkingen van den Staatsdienaar en de onderscheidene

Landvoogden, en van alle de bedienden der Kroone aan het Vaste Land, weergalinden de Vergaderingen, met eene eenpaarige stemme, haare volkomene goedkeuring van dien brief, en haare toejuiching aan uwe Volkplanting, om dat zij dien hadt afgevaardigd. — Wanneer, in den jaare 1768, een verbod op den invoer ontworpen wierdt, door eenige weinige Heeren, op een bijzonder gezelschap, in eene van onze groote steden, zo dra het aan het gemeen wierdt voorgeslagen, verspreidde het zich niet door het geheele Vaste Land? — Wierdt het niet, in alle de Volkplantingen, aangezien als de Wet der Persen en Meden? — Toen de Schilder- en Papier-Akte herroepen wierden, stemden de Zuidlijke Volkplantingen te zamen om van de Asfociatie af te wijken in alle opzigten, behalven de bezwaarde artikelen; doch zij hebben zich naauwkeurig gehouden aan haare afspraak tegen het invoeren van dezelve:

zo dat, tot op deezen dag, in geene dier Volkplantingen, uit Groot-Britannie Thee is ingevoerd. — Wannecr, in den jaare 1770, in de Koningstraat te Boston, eenige perfoonen vermoord wierden, was de broederlijke zamenstemming van alle de Volkplantingen, en derzelve verontwaardiging tegen eene vijandlijke Regeering, zo groot, dat het onschuldig bloed, ten dien tijde vergooten, nimmer vergeeten is in eenig gedeelte van het Vaste Land; en deeze daad, aan den moorddadigen Staatsdienaer en de Landvoogden, welke de troepen derwaarts zonden, nooit zal vergeeven worden. — Wannecr een kloekzinnig Staatsman eene kamer van verstandhoudinge te Boston uitdagt, wierdt toen niet van ieder Volkplanting, ja, van ieder Graafschap, Stad en Vlek, dat ontwerp — ik had bijkans gezegd, als ware het eene openbaaring van den hemel geweest — goedgekeurd, als het geschiktste middel om de eenigheid te bekragtigen en gelijkerhand te werken?

Welke bewijzen van eenigheid zijn 'er gegeven, zints de jongstverloopene Lentemaand? Raadpleegt de besluiten der onderscheidene Volkplantingen, en gij zult bevinden dat één verstand het geheele lichaam bestuurt, één hart het bezielt. Vergaderingen, verbintenissen, onderhandelingen, steden, dorpen en bijzondere gezelschappen zijn gedreeven door eenen zelfden verhevenen, wijzen, werkzaamen en edelen geest, eene zelfde meesterlijke ziel, een zelfde sterk lichaam bezielende.

Het Kongres te Philadelfia heeft verklaard van de zelfde gevoelens te zijn met het volk van Nieuw-Engeland, heeft den tegenstand aan de jongste nieuwigheden goedgekeurd, heeft eenpaarig ons geraaden om daarin te volharden, en ons verzekerd, dat, indien 'er geweld gebruikt worde om deeze maatregels tegen ons ten uitvoer te brengen, geheel Amerika ons behoore te ondersteunen. Mariland en de laagere Graaffschappen aan
de

de Delaware, om de geheele waereld te overtuigen van hunne goedkeuringe van de maatregelen van Nieuw-Engeland, en van hun vast bepaald besluit om in dezelve deel te neemen, hebben reeds, met eene edelmoedigheid, wijsheid en kloekzinnigheid, welke de Torijs tot naadenken moeten brengen, het vermogen van de Landmagt gesteld in de handen des volks, buiten den Landvoogd, of den Staatsdienaar, en, op hun eigen gezag, hetzelfde gevestigd, ter bescherminge van de Masfachufets, zo wel als van zich zelve. Andere Volkplantingen wagten alleen den tijd af om te verneemen, of de nood dringender zal worden. Virginie en de beide Karolina's zijn reeds eenigen tijd bedagt geweest op middelen, om zich met de wapens te verdedigen. Wanneer wij in aanmerking neemen de verscheidenheid van klimaaten, gronden, godsdienstige begrippen, burgerlijke regeeringen, belangen van koophandel, enz. welke aan

het Kongres wierden voorgehouden, als mede de verschillende bezigheden, opvoedingen en karakters der Leden, welke hetzelfde uitmaakten, zal men bezwaarlijk, in eenige vergadering, de weergaê vinden van de eenpaarigheid en eensgezindheid, welke aldaar heerschte. Wanneer wij bedenken, dat ten tijde der Revolutie zulke gewigtige vraagen, als, Of de thron ledig stondt dan niet, en, Of de Prins van Oranje Koning zou zijn of niet, in het Parlement beslist wierden met eene kleine meerderheid van twee of drie, van vier of vijf stemmen, zo kan de groote meerderheid, en genoegzaame eenpaarigheid, met welke alle gewigtige vraagstukken zijn beslist in uw huis der afgevaardigden, en andere vergaderingen, en bijzonderlijk in het Kongres, in geen ander licht beschouwd worden, dan als de gelukkigste voortekens, als beschikkingen der Voorzienigheid ten onzen voordeele, als mede als een overtuigend bewijs van de hartlijke, vaste,

vaste, diepgewortelde en onlosmaakelijke eenigheid der Volkplantingen.

De groote spreuk van de Staatkunde der Whigs is geweest, het volk van Amerika te vereenigen, en dat van Groot-Britannie te verdeelen. Het tegenovergestelde was de stokregel der Torijs: om naamlijk het volk van Groot-Britannie te vereenigen, en dat van Amerika te verdeelen. Tot een van deeze beide staatsregels kunnen gebragt worden alle de beweelingen, optogten en tegen-optogten van beide partijen, aan beide zijden van den Atlantischen Oceaen. — Ik heb bewezen, dat het volk van Amerika naauwer vereenigd is, dan de ijverigste Whig konde hoopen, of de schroomagtigste Tory kon vreezen. Laaten wij nu onderzoeken, of het volk van Groot-Britannie even zeer tegen ons vereenigd zij. Want, indien de strijdvoerende gewesten even zeer vereenigd waren, zou het vooruitzicht, op een goeden uitslag van den twist, afhangen van de betrekkelijke

wijs-

wijsheid, standvastigheid, magt en andere voordeelen ten aanzien van elkan-
 der. En, indien zulk eene vergelijking
 wierdt gemaakt, zou het geenzins over-
 tuigelijk blijken, dat het Groot-Britannie
 heel gemakkelijk zou vallen, te onder te
 brengen en te veroveren. — 't Is geene
 gemaklijke zaak, zelf niet voor den mag-
 tigsten Staat, een landschap, op den af-
 stand van duizend mijlen, te bemagti-
 gen. — Hoe veele jaaren tijds, hoe
 veele millioenen gelds kostte het,
 met vijfendertigduizend man de arme
 provincie Kanada te veroveren? En, naa
 alle de veldslagen en overwinningen, zou
 zij zich niet hebben onderworpen, zon-
 der eene Kapitulatie, waar door zij in
 het bezit van haaren godsdienst en ei-
 gendommen bleef.

Maar wij weten dat het volk van
 Groot-Britannie niet tegen ons vereenigd
 is. — Wij maaken onderscheid tusschen
 het Ministerie, het Huis der Gemeen-
 ten, de Bevelhebbers van het Leger en
 de

de Zeemagt , de Tolbedienden , enz. welke afhankelijk zijn van het Ministerie , en in de verzoeking gebragt , indien niet gedwongen worden , derzelver stemmen te weergalmen , en tusfchen het lichaam des Volks. Door duizenden van brieven van goederhand zyn wy verzekerd dat het lichaam des Volks vrienden zyn van Amerika , en ons eenen gelukkigen uitflag wenschen in onze worstelingen tegen de eifchen van het Parlement en het Ministerie. Wij weten dat millioenen in Engeland en Schotland het voeren van den Oorlog tegen ons als onregtvaardig , onftaatkundig en verderflijk aanmerken. Wij weten dat Londen en Bristol , de twee grootste Koopfteden in het Rijk , op de ftelligfte wijze , zich ten voordeele van onze zaak verklaard hebben : zo ftellig en beflifende , dat de eerstgenoemde ftad haare leden in het Parlement onder de verpligting heeft gelegd om ons by te ftaan — en de laafte twee bekende vrienden van Amerika heeft

heeft gekoozen — den eenen aan ons verknogt door overtuiging, door geboorte en de hartlijkste genegenheid — den anderen een bekend voorpraak voor ons, bij verscheiden gewigtige gelegenheden. Wij weten dat veele van de deugdzaamste en onafhanklijkste perfoonen uit den grooten en kleinen Adel voor ons zijn, en onder deeze den besten Bisfchop, die de Bank verfiert, zo bevoegd een regter, als waar op zich de Natie kan beroemen, en den grootsten Staatsman, welken zij immer hadt. Wij weten dat de Natie belaaden is met fchulden en belastingen, uit de dwaasheid en ongerechtigheid haarer Staatsdienaaren ontstaàn, en dat zij, zonder den Amerikaanfchen handel, haare Vloot en Leger niet langer kan onderhouden, noch de Intresten haarer fchulden betaalen.

Maar, men heeft ons gezegd dat de Natie thans tegen ons vereenigd is, en dat zij even ftijf en fterk beweert regt te hebben om ons te fchatten, en wet-

ten

ten voor ons te maaken , als wij zulks ont-
 kennen. Dat wij een gedeelte uitmaa-
 ken van de Britsche heerschappij ; dat
 ieder Staat moet hebben eene onweder-
 standelijke magt even uitgebreid als de
 heerschappij ; dat 'er geringe waarschijn-
 lijkheid is om ons zelve dienst te kun-
 nen doen , door de vernuftige onderschei-
 dingen tusfchen uitwendige en inwendi-
 ge belastingen. Indien wij niet een ge-
 deelte uitmaaken van den Staat , en niet
 onderworpen zijn aan het hoogste gezag
 van het Parlement , zal Groot-Britannië
 wel bewerken dat wij het worden ; dat
 indien deeze gelegenheid , om de Volk-
 plantingen aan-zich te verbinden , ver-
 waarloosd worde , (zij van de heerschap-
 pij zullen worden afgescheurd ; en hoe-
 wel zij in haare gehoorzaamheid aan den
 Koning mogen volharden , zij , nogthans ,
 geene gehoorzaamheid aan de Rijkskroo-
 ne zullen betoonen.

Op dit alles antwoord ik , dat de Na-
 tie niet zo vereenigd is — dat zij niet al-

gemeen beweert zodanig een regt te hebben; mijne bewijzen hier voor heb ik reeds aangevoerd. Dat de woorden *Britsche Rijk* niet de taal zijn van de Landswet, maar die der Nieuwspapieren en staatkundige Blaauwboekjes. Dat de heerschappijen des Konings van Groot-Britannie geene onwederstandelijke magt hebben, even uitgebreid met dezelve. — Hier vraag ik, volgens welke wet het Parlement gezag hebbe over Amerika? Volgens de wet Gods, in het Oude en Nieuwe Testament, heeft het dat gezag niet. — Volgens de wet der Natuure en der Volken heeft het dat gezag ook niet. — Volgens de Landswet van Engeland heeft het dat ook niet. Want, de Landswet, en het gezag van het Parlement daarop gegrond, strekte zich nooit verder uit dan de vier zeeën. — Volgens de wet der Keuren heeft het insgelijks geen gezag: want, vóór de grondvesting der Volkplantingen, wierdt ten haaren opzigte geene keur gemaakt; en de Ak-

te

te van den jaare 1766, wierdt, zonder onze toestemming, vastgesteld, door een Parlement, 't welk geen verder gezag hadt dan de vier zeeën. Onder welke godsdienstige, zedelijke of staatkundige verpligtinge leggen wij dan, om ons te onderwerpen aan het Parlement, als een oppersten wetgeever? Onder geenerlei verpligtinge. — Zegt men, dat indien wij niet onderworpen zijn aan het opperste gezag van het Parlement, Groot-Britannie ons zodanig zal doen worden, dan worden alle andere wetten en verpligtingen opgegeeven, en men neemt de toevlugt tot de *ratio ultima* van LO DE WYK DEN XIV, en de *suprema lex* des Konings van Sardinie, tot de wet der stinkpotten en kanonkogels, welke met stinkpotten en kanonkogels alleen kunnen beantwoord worden.

Deeze taal, *de Rijkskroon van Groot-Britannie*, is niet de stijl van de Lands-wet, maar der hooffsche panlikkers. Deze taal wierdt in gebruik gebragt met

zinspeeling op het Roomfche Rijk, en diende om in te boezemen, dat het voorregt der Rijkskroone van Engeland gelijk was aan dat van den Roomfchen Keizer, volgens den vastgeftelden grondregel, *quod principi placuit, legis habet vigorem*; en wel verre van de beide Hui-zen van het Parlement in het denkbeeld van deeze Rijkskroone te bevatten, diende het om aan te duiden dat de Kroon onafhankelijk was, en geen Lords of Gemeenten behoefde om wetten te maaken, of van dezelve ontflag te verleenen. — Ja, zelf deeze hooffsche pluimftrijkers, wanneer hun eene nade-re verklaring wierdt afgevorderd, durfden nimmer aan de woorden *de Rijkskroon* eene andere betekenis hegten, dan deeze, dat de Kroon van Engeland onafhankelijk is van Frankrijk, Spanje en alle andere Koninkrijken en Staaten der waereld.

Wanneer de Ministeriaale Schrijvers zeggen, dat des Konings heerschappijen

moe-

moeten hebben eene onwederstandelijke magt, even uitgebreid met dezelve, dan vraag ik of zij zodanig eene magt hebben of niet? en ontken voluit dat zij die magt hebben volgens eenige andere wet, dan die van LODEWÏK DEN XIV, en den Koning van Sardinie. Indien zij die magt niet hebben, en het noodig zij dat zij ze hebben, zo volgt dat 'er een gebrek plaats heeft in 't geen zij het Britsche Rijk noemen — en hoe zal dit gebrek verholpen worden? Bestaanbaar met de reden, regtvaardigheid, staat- en zedekunde en met de menschlijkheid, kan het niet vervuld worden, zonder de toestemming der Volkplantingen, en een nieuw plan van zamenvoeginge. Maar, indien Groot-Britannie dit alles wil over 't hoofd zien, en de toevlugt neemen tot de *ratio ultima*, zal geheel Europa hetzelfde een dwingeland noemen, en Amerika zich nooit onderwerpen, al ware het gevaar van ongehoorzaamheid nog zo groot.

Doch, 'er is geene andere magt noodig dan die van het regelen van den Koophandel, en deeze zullen de Volkplantingen gereedlijk erkennen, gelijk zij met 'er daad gedaan hebben. — Maar eene verdere erkentenis zal het nimmer van Amerika verkrijgen, zó lang het in weezen is.

Nu vraagt men wederom, tot wat oogmerk Groot-Britannie de Volkplantingen heeft beschermd tegen de Zeemagt van Europa, zints haare eerste oprichting tot op deezen dag? Ik antwoord, tot zijn eigen belang, omdat alle de voordeelen van onzen Koophandel hem in den schoot vloeiden. — Doch, men moet in aanmerking neemen, dat de Naam van Groot-Britannie, maar niet zijne Beurs, noch zijne Vlooten en Legers ons beschermd hebben, tot op den laatsten Oorlog; en dat de Staatsdienaar, welke dien Oorlog bestuurde, ons bevestigte, dat de millioenen, jaarlijks uit Amerika overgemaakt, het Koninkrijk daartoe in staat stelden.

Ver-

Vervolgens vraagt men, waar voor het Nieuw-York van de Nederlanders kocht? Ik antwoord, het heeft dat nooit gekocht. De Nederlanders eigenden het zich nooit toe; zij waren nooit meer dan overtreeders en indringers, en wierden eindelijk door verovering verdreeven. — Het wierdt, in de daad, bij den Vrede van Breda, afgestaan, en zommige Schrijvers verhalen dat een ander gewest in Suriname, in de plaats van hetzelfde, aan de Nederlanders wierdt gegeven. Doch, dit was het werk van den Koning, en niet van het Parlement, en doet daarom niets ter zaake. Maar, toegestaan zijnde, 't geen, egter, niet zeer waarschijnlijk is, dat de Natie zo diep verzonken lag in traagheid, overdaad en zedeverdorvenheid, dat zij haaren Staatsdienaar liet voortgaan in zijne zotte mislagen, en vuur en zwaard tegen ons zenden, hoe zullen wij ons zelve verdedigen? De Volkplantingen ten zuiden van Pensylvanie kunnen, zegt

men, geen man leveren. — Doch, wij weten beter, en dat alle deeze Volkplantingen land agter zich hebben, 't welk bewoond wordt van arbeidzaame en kloeke lieden, veele van welke uit Nieuw-Engeland verhuisd zijn, en gewoon, gelijk zo veele Nieuwe-Engelschen, om hunne snaphaanen op den eenen schouder te draagen, ter hunner verdediging tegen de Indiaanen, terwijl zij schup en spade op den anderen draagen om den grond te ontginnen. — Leverden deeze Volkplantingen, in den laatsten Oorlog, geen manschap? — Leverde Virginie geen manschap, bijzonderlijk een Regiment, zo goed als eenig ander Regiment, dat toen in dienst was? — Maar, hebt gij wapens en kriegsbehoefsten? Ik antwoord, ja; doch, indien wij ze niet hadden, konden wij eene genoegzaame hoeveelheid van beide maken. — Wat zou ons verhinderen? Wij hebben thans veele geschutgieterijen, en de wapens, welke in dezelve gemaakt

worden, zijn zo goed als ze elders bekend zijn. Wij hebben hier buskruid bereid, en kunnen het wederom bereiden, als mede salpeter. Wat zou ons verhinderen? Allerlei bouwstoffen hebben wij in grooten overvloed, en de wijze van ze te bewerken, is zeer eenvoudig. Doch, indien wij geen van beiden hadden, en ze niet konden bereiden, wij zouden ze van buitenslands kunnen haalen. — Maar de Britsche Zeemagt. — Hier zit de knoop. — Doch, laten wij eens zien. — Hoe veele schepen zijn er genomen om de haven van Boston te blokkeeren?

Hoe veele schepen kan Groot-Britannie missen, om dezen menschlievenden en staatkundigen Oorlog te voeren, welks voorwerp een peperkorrel is? Laat het alle de schepen zenden, welke het rondom het Eiland heeft. — Maar, indien eens, bij derzelve afwezigheid, zijne kwaadaartige vijanden, Frankrijk en Spanje, eenen slag waagden? — Om te oor-

deelen wat zij gezamenlijk zouden kunnen doen , wanneer zij hier kwamen , behoorden wij te bedenken , wat zij alleen in staat zijn te doen rondom het Eiland van Groot-Britannie. — Wij weten dat de naauwkeurigste waakzaamheid , gevoegd bij alle de verschrikkingen van bloedige wetten , niet bekwaam zijn , een geduurigen sluikhandel op hun eigen Eiland te beletten. — Zijn 'er geene vijftig baaien , havens , kreeken en inhammen langs de gantsche kust van Noord-Amerika , tegen één op het Eiland van Groot-Britannie? Kan het dan ondersteld worden , dat de geheele Britsche Zee-magt den invoer van wapens en kriegs-behoefden in Amerika zou kunnen beletten?

Maar , hoe zult gij aan Krijgstucht en Ondergeschiktheid koomen? Ik antwoord , wij zullen dezelve in zo groote volkomenheid hebben als de geregelde troepen. — Indien de Provinciaalen , gedurende den laatsten Oorlog , niet onder

der

der behoorlijke krijgstucht wierden gebragt, wat was de reden? Omdat de geregelde Veldoverften hen niet wilden laaten vegten, waarna zij zo gretig haakten, maar hen tot het afsteeken van wegen gebruikten. — Indien men hen hadt laaten vegten, zouden zij den Oorlog te spoedig tot een besluit gebragt hebben.

— De Provinciaalen onderwierpen zich aan de Krijgswet, en aan de Akte, in den laatsten Oorlog, tegen het muiten en overloopen gemaakt; en zulk eene Akte kan hier gemaakt worden, door eene wetgeevende magt, waar aan zij met meer wakkerheids en gewilliger zullen gehoorzaamen, dan aan eene Akte van het Parlement.

De Landmagt wordt aangevoerd in de provincie, niet door lieden, welke hunnen last ontvangen van een Landvoogd, als eene vergelding omdat zij naar zijne pijpen dansten, en voor het betoonen van hunnen haat aan de ingezetenen; maar door Heeren, wier be-

zittingen, bekwaamheden en goedwilligheid hun de harten der soldaaten gewonnen hadden. Oogfchijnlijk wordt hun in de provincie eene hoogagting en eerbied toegedraagen, waar van men in de Landmagt geene voorbeelden plagt te ontmoeten. — Ook worden zij hier met geene onbestendigheid betigt. — Op zommige plaatzen, alwaar de Kompagniën in twee of drie deelen gesplitst zijn, heeft het alleenlijk gediend, door een naijver tusfchen de Kompagniën te verwekken, om den krijgsmoed en bekwaamheid te voeden.

In een Oorlog te lande, kan dit Vasteland zich tegen de geheele waereld verdedigen. — Wij hebben volks genoeg; en deeze lieden bezitten zulk een goed natuurlijk verftand, en zo veel natuurlijke dapperheid, als alle andere menfchen. — Indien zij tegenwoordig volftrekt onkundig waren, zouden zij de Krijgskunde kunnen leeren. Maar ter zee zijn wij weereeloos. Eene Zeemagt zou

zou onze Zeefteden kunnen in brand fteeken. — Wat dan? Driehonderdenvijftig duizend Land-eigenaars zullen hunne regten niet opgeeven, noch de Conftitutie, uit kragt van welke zij dezelve bezitten, om vijftigduizend inwooners van Zeefteden te fpaaren. — Zal een Staatsdienaar nader aan zijn oogmerk zijn, naa dat hij eene fraaie ftad verbrand, en dertigduizend onfchuldige menfchen heeft vermoord? Zo verre is het van daar, dat eene enkele gebeurtenis van dien aart het verlies van alle de Volkplantingen aan Groot-Britannie voor altoos zou veroorzaaken. — Niet zo klaar is het, dat onze Koophandel, Vifcherij en Scheepvaart ons zou kunnen ontnoomen worden. — Zommige lieden, welke verftand hebben van deeze zaak, zijn van een ander gevoelen. — Zij meenen dat onze Koophandel zou toeneemen. Doch, ik zal mij over dit onderwerp niet verder uitlaaten, omdat ik wensch dat de Koophandel van dit

Vas-

Vaste Land bepaald blijve bij Groot-Brittannie, ten minsten zo veel daar van, als voor hetzelfde van nut zijn kan om het te beteugelen.

Men beroept zich op de Kanadiaanen en Wilden. — Hoewel wij overtuigd zijn, dat de Quebec-Akte den grond heeft gelegd tot een gebouw, 't welk geducht, indien niet verderflijk kan worden voor de Volkplantingen in volgende tijden, weeten wij, nothans, dat deeze tijden nog verre af zijn; tegenwoordig beschouwen wij de magt der Kanadiaanen als niets. — Maar wij weeten dat hunne geneigdheden ons niet ongunstig zijn. — De Wilden zullen, waarschijnlijk, meer onze vrienden dan onze vijanden zijn; doch, indien dit al niet gebeurde, wij weeten genoeg, hoe wij ons tegen hen moeten verdedigen.

Is de belasting van drie stuivers op de Thee onze eenige bezwaaring? — Zijn wij in deeze provincie niet beroofd van het voorregt om onze Gouverneurs,
Reg-

Regters, enz. te betaalen? — Zijn niet de vonnisvellingen door gezworenen ons ontnomen? Moeten wij niet na Engeland worden gezonden om te regt gesteld te worden? Is 'er niet eene Krijgsregeering over ons aangesteld? Is niet onze Constitutie tot den grond toe afgebroken? Heeft niet het Ministerie door de Quebec-Bill getoond, dat wij geene zekerheid hebben, zo min ten aanzien van onzen Godsdienst als van onzen eigendom, indien wij ons eenmaal onderwerpen aan de onbepaalde eischen van het Parlement? Eene te lompe pooging is deeze, om het alleronkundigste volk om den tuin te leiden, dat ik mij schaame daarop te antwoorden.

Principiis obsta. — De willekeurige magt in den beginne te keer te gaan, is de eenige grondregel, welke de vrijheden van een volk kan handhaaven. Wanneer het volk eenmaal toegeeft, volgen hunne bedriegers, verraaders en vernielers hen zo kort op de hielen, dat zij hun geen te-
gen-

genstand meer kunnen bieden. — De natuur deezer indringingen op de Amerikaansche Constitutie is zodanig, dat zij dag aan dag meer indringende wordt. Even gelijk een kanker, vreet zij elktuur al dieper en dieper in. — Het inkoomen scheidt jaargeldtrekkers, en deeze dringen steeds op een grooter inkoomen. Het volk wordt minder bestendig van gemoed en minder deugdzaam; de gelukzoekers worden talrijker en zedeverdorvener; en ieder dag breidt de kringen uit van hunne afhangelingen, tot dat deugd, oprechtheid, algemeenebestgezindheid, eenvoudigheid en spaarzaamheid, de voorwerpen worden van scherts en veragtinge, en trotsheid, weelde, eigenbaat, laagheid en omkoopbaarheid de geheele Maatschappij inzwelgen.

De tegenwoordige rampspoedige toestand schijnt niets meer noch minder te zijn, dan de herleeving der ontwerpen van den Heere BERNARD en eene Junto. — Gewisfelijk, deeze aanhang is niet
volks

volksgezind, en is het nooit geweest. — De volksgezinde aanhang schreef BERNARD's brieven niet, die zo lang drongen op de vernietiging van alle de handvesten aan het Vaste Land, en op eene schatting door het Parlement, om de Regeering te onderschraagen, en de kosten der regtsvorderinge in Amerika goed te maaken. — De volksgezinde aanhang schreef OLIVER's brieven niet, welke BERNARD's ontwerpen aandringen, noch die van HUTCHINSON, die met alle de kragt van welspreekendheid dringt op schattingen door het Parlement, Ministeriaale wraakoeffening, en eene inkorting der Engelsche vrijheden.

Geen verwonderlijker verschijnzel is 'er in de menschlijke natuure, noch in de gantsche bespiegeling van dezelve een ingewikkelder voorstel, dan de weifelingen, wendingen, keeringen en uitvlugten van een schuldig geweeten.

De belachelijke poogingen der Torys, om de schuld onzer onheilen van zich af

en

en op de Whigs te schuiven, brengen mij in gedagten eene gebeurtenis uit het Oude Testament. Toen JOZEF'S broeders hem verkogt hadden aan de Ismaëlitzen voor twintig zilverlingen, om hunne eigen gierigheid, boosheid en nijd te verbergen, doopten zij zijnen veelkleurigen rok in het bloed van een bok, en zeiden dat een wild dier hem verscheurd en opgegeeten hadt.

Geen de zonen van Israël, om JOZEF te verderven, hadden beslooten, diende, ondertuschen, tot behoud van het gezin; en ik hoop en geloof dat de Whigs, even gelijk hij, de grootmoedigheid zullen hebben om hun misnoegen te onder te brengen, en het geluk van hunne ondankbaare broeders te behouden.

Nimmer was er een ontwerp beraamd om een vast inkoomen in Amerika te heffen, vóór het einde van den Oorlog; en toen het eerst rugtbaar wierdt, veroorzaakte het eene ontsteltenis, even als

ware het eene krijgsonderneeming tegen ons geweest. 't Is waar, dat voorheen reeds eenige belastingen door het Parlement waren opgelegd, onder voorwenzel van onzen Koophandel te regelen; en, door eene zamenspanning tusfchen de Westindifche planters en de Noord-Amerikaanfche Landvoogden, waren 'er, eenige jaaren te vooren, belastingen geleid op de fijroop, onder het zelfde voorwenzel; doch, in de daad, om de waarde van de bezittingen der planters in de Westindifche Eilanden te doen klimmen, en den Landvoogden, onder den naam van het derde gedeelte der aangehaalde goederen, eenig geld in den zak te jaagen. — Doch deeze belastingen, hoewel in deeze provincie, naar evenredigheid, meer dan in eenige andere gegaard wierdt, wierden nimmer op een geregelden voet in eene der Volkplantingen ingezameld. Zodat het denkbeeld van een Amerikaansch inkoomen, tot het een of ander oogmerk, ten dee-

zen tijde, nimmer in de gemoederen der Amerikanen was opgeklommen.

Doch de Ministeriaale schrijvers zeggen: Zij, Groot-Britannie naamlijk, merkte het aan als eene redelijke zaak, dat de Volkplantingen een gedeelte van den Nationaalen last droegen, even gelijk zij in de Nationaale voordeelen deelen. Veel hebben de Amerikanen hier op aan te merken. — Vóór den laatsten Oorlog, bedroeg de Nationaale schuld bijkans honderd milioenen. Zekerlijk hadt Amerika geen deel in het maaken van deze schulden. Waar is dan de redelijkheid dat het dezelve zou betaalen? — Maar, van de zestig milioenen, wierdt, in den laatsten Oorlog, een klein gedeelte ten haaren voordeele gespild. Heeft zij niet haar volle aandeel gedraagen van den last des laatsten oorlogs in Amerika? Betaalde niet deeze provincie twaalf schellingen van het Pond sterlings in de belastingen om dien te draagen? en zondt zij niet het zesde of zevende gedeelte haa-

rer zoonen in den Krijgsdienst? en hadt zij, bij het fluiten van den Vrede, niet eene schuld van een half milioen ponden sterlings? Kweet zich niet het overige gedeelte van Nieuw-Engeland naar evenredigheid? Wat is de reden dat de Massachusetts-baai haare schulden heeft betaald, en het Britsche Ministerie, gedurende eenen Vrede van veertien jaaren, zo weinig van de zijne heeft afgelegd? Veel daar van zou in dien tijd hebben kunnen afbetaald worden, hadt 'er niet zulk eene buitenspoorigheid en landdieverij geheerscht, dat zij voor Amerika tot eene altoosduurende waarschuwing moeten dienen, om aan zulk een Ministerie nooit haar geld te vertrouwen. Wat is de reden dat de groote en noodzaaklijke deugden van eenvoudigheid, zuinigheid en spaarzaamheid niet zo wel in Engeland, Schotland en Ierland als in Amerika willen tieren?

Nog veel meer hebben wij aan te merken. Groot-Britannie heeft al onzen han-

del aan zich getrokken. — Gereedelijk stemmen wij zulks toe, in zo verre zulks kon geschieden ten beste van het Koninkrijk. Doch, wij zeggen dat op de lijst van de openbaare lasten en uitgaaven zo veel op onze rekening behoorde afgeschreeven te worden, bij wijze van opgebragte belastingen, als wij verpligt zijn onze goederen aan haar tot laager prijs te verkoopen, dan wij op vreemde markten voor dezelve zouden hebben kunnen bedingen. Dit onderscheid is in de daad eene belasting, ons opgelegd ten voordeele van het Koninkrijk. — Wij zijn verpligt van Groot-Britannie goederen te ontvangen, welke wij elders beter koop zouden kunnen koopen. Dit onderscheid is eene belasting, ons opgelegd ten voordeele van het Koninkrijk. Blijmoedig onderwerpen wij ons hier aan, doch staan 'er op, dat ons dit behoorde toegerekend te worden, in het opmaken van de uitgaaven van het Koninkrijk: omdat het, in de daad, eene
ne

ne belasting is, welke wij opbrengen. — Nog eene andere stoute stelling durf ik waagen. De drie milioenen Amerikanen, door de bovengemelde belasting op het geen zij na Groot-Britannie alleen mogen uitvoeren, en op het geen zij verpligt zijn van Groot-Britannie alleen in te voeren, en de menigte Britsche manufaktuuren, welke zij in deeze gewesten verpligt zijn meer te gebruiken dan een even groot getal menschen in de drie Koninkrijken, betaalen, bij slot van rekening, waarschijnlijk, een grooter gedeelte van de regten en belastingen, dan door drie milioenen onderdaanen in de drie Koninkrijken wordt betaald. — De Staatsdienaar, indien het hem belieft, kan dit in ronde getalen berekenen. Wij kunnen het niet doen, omdat wij de Boeken van Ontvangst, enz. niet hebben. — Laat deeze rekening onpartijdig worden opgemaakt, en ik durve instaan voor Amerika, dat zij het meerder beloop, indien dit vereischt worde, zal betaalen, op ee-

ne wijze, welke overeenstemt met haare Constitutie, mids hetzelfde besteed worde tot Nationaale behoeften, het betaalen der Nationaale schulden, het onderhoud van eene Vloot, enz.; maar niet tot onderhoud van een Leger in tijd van Vrede, van loon- en jaargeldtrekkers.

Daarenboven, ieder penning, welke, zedert den jongsten Oorlog, opgebracht is, onder voorwendzel van Amerika te beschermen en te beveiligen, is erger dan weggeworpen; het is gebruikt om kwaad te doen. — Het onderhouden van een Leger in Amerika, is niets anders geweest dan een algemeen nadeel.

Verder, wij zien dat al het geld, welk hier geheven wordt, en wij hebben reden te gelooven dat hetgeen nog kan of zal geheven worden, niet tot algemeene, tot nationaale of provinciaale oogmerken zal besteed worden; maar alleen om de Zoonen van Amerika om te koopén, en een aanhang te bewerken, om deszelfs geluk en welstand te bederven.

Nim-

Nimmer wierdt het gezag van het Parlement algemeen erkend in Amerika. Meer dan eene eeuw geleeden, protesteerden Masfachuset-baai en Virginie tegen de Akte van Scheepvaart en weigerden gehoorzaamheid: en wel om deeze reden, omdat zij geene afgevaardigden hadden in het Parlement, en daarom niet verbonden waren, — en naderhand hetzelfde bekrachtigden door hun eigen provinciaal gezag. Zedert dien tijd tot heden toe, is het algemeen gevoelen der Volkplantingen geweest, dat het gezag van het Parlement zich bepaalde bij het regelen van den koophandel, en zich niet uitbreidde tot schatting of binnenlandsche wetgeving.

Maar men heeft gezegd, dat de voorbeelden van Parlements-Akten, ons inwendig bestuur regelende, zeer gemeenzaam waren. Dat ontken ik. Zo verre is 't 'er af, dat de Hoedemaakers-Akte nimmer wierdt aangenomen. — De Akte om het Ontwerp van eene Land-Bank te ver-

nietigen, veroorzaakte grooter gisting in deze provincie, dan de Stempel-Akte; en deze bedaarde alleen door het vaststellen van provinciaale wetten, regelrecht tegen dezelve aangekant. De Akte tegen de IJzermolens en Heijen wierdt nooit ten uitvoer gebragt. — Wat aangaat het Postgeld, deze was eene zo heilzaame schikking, en zo weinige lieden betaalden het, en zij vonden daar bij zo veel voordeels, dat het weinig tegenstands ontmoette; nogthans wierdt het van ieder, die de zaak naauwkeurig inzag, eene overweldiging genoemd. — Belastingen, ter regeling van den koophandel, betaalden wij, omdat wij het billijk en noodig keurden, dat zij den koophandel regelden, wier magt dien beschermde. — Wat aangaat de belastingen tot een vast inkomen, geene van dien aart wierden door het Parlement gevorderd, vóór het jaar 1764; doch, toen en zedert altoos wierdt deszelfs gezag daar toe ontkend.

Het

Het woord *Ondergeschiktheid* heeft iets dubbelzinnigs in zich. De Whigs erkennen eene ondergeschiktheid aan den Koning, in zulk een naauwen zin als de Torys. De Whigs erkennen eene vrijwillige ondergeschiktheid aan het Parlement, wat aangaat het regelen van den koophandel. — Is dan de maate van ondergeschiktheid, welke de Torys erkennen, eene volslagene afhankelijkheid van het Parlement, als hunne opperste wetgeevende magt, in alle gevallen hoe genaamd, zo wel ten aanzien van het inwendig bestuur, als van de schattinge? — Dat zou te grof zijn: want 'er is hier niemand, welke zijn verstand de schande wil aandoen, om zulk een gevoel uitdrukkelijk aan te neemen.

„ De Whigs waren overtuigd, dat 'er „ geene onderdrukking plaats hadt, wel- „ ke zij konden zien of gevoelen.” Zo dikmaals hebben de Torys dit aan elkan- der gezegd en geschreeven, dat ik zom- tijds vermoede dat zij gelooven dat het

waarheid is. Doch; 't is geheel anders met de zaak gelegen. Het Kasteel der provincie wierdt uit hunne handen genomen, en met geregelde troepen bezet; dit konden zij zien, en zij dagten dat het eene vijandelijke geneigdheid tegen hen aankondigde. — Bij aanhoudenheid betaalden zij hun geld aan de Gaarders der belastingen; dit konden zij zo wel gevoelen als zien. — Een heirleger van Loontrekkers, wier eenige bezigheid het was, een vast inkoömen te verzamelen; zweefden in derzelve rijtuigen gestadig voor hunne oogten. Dit zagen zij. — Hun Landvoogd wierdt niet langer door hen zelve betaald volgens hun handvest, maar uit het nieuwe inkomen, met oogmerk om hunne Vergaderingen nutteloos en in de daad veragtelijk te maaken. — Dagelijks wierdt hun gedreigd, dat de jaargelden der Regteren op de zelfde met de Constitutie strijdige wijze zouden betaald worden. — Met een half oog kan elk zien, waar op dit alles moest

uit-

uitloopen; naamelijk om den weg te baa-
nen tot grooter nieuwigheden en onder-
drukkingen. Zij weten dat het Minis-
terie nimmer zijn geld op deeze wijze
zou spillen; indien het niet een bijzon-
der oogmerk daar mede bedoelde. —

Nog eene andere zaak zagen en gevoel-
den zij. Ieder mensch, van wat karak-
ter ook, die, door stemmen; in geschrift;
bij monde, of anderzins; de Stempel- en
Thee-Akten hadt begunstigd, of eenige
andere maatregels van een Staatsdienaar
of Landvoogd, welke zij wisten dat het
op den ondergang van hunnen Regeerings-
form; en het invoeren van schattingen
door het Parlement toeleide, wierdt be-
stendig, in het een of ander Departement,
bevorderd tot eene eer- of voordeelgee-
vende waardigheid voor den tijd van
tien jaaren. En, van den anderen kant,
ieder een, welke de landzaaten begun-
stigde in hunnen tegenstand aan deeze
nieuwigheden, wierdt gedrukt, afgezet
en vervolgd, in zo verre het in de
magt

magt der Regeeringe stondt om zulks te bewerken.

Dit beschouwden zij als een beredeneerd middel ter aanmoediging van elk man van bekwaamheid, om in de maatregelen van het Parlement te treden, en in het ontwerp om de bij het handvest vastgestelde voorregten te vernietigen, en allen en iegelijk af te schrikken om zich daar tegen te kanten. Dit beschouwden zij als een bevoegd ontwerp om de Amerikanen in slaavernij te brengen: want zij zijn eenpaarig van gedagten, dat de vernieling van hun handvest, den Raad en de Regters volstrekt afhankelijk maakende van de Kroon, en het Volk onderworpen aan de onbepaalde magt van het Parlement, als hunne hoogste wetgeevende magt, slaavernij is. Hun wierdt gezegd, dat het Ministerie en de Landvoogden gezamenlijk een ontwerp bearaamd hadden om hen in slaavernij te brengen, en wanneer dit eenmaal was geschied, zij niets anders moesten verwag-

wagten dan haard- en venstergeld, landtaxen, en andere belastingen. En dat dit zo veel was als den weg te baanen om het Land in de gedaante van Landvoogdijfchappen te brengen. — Bedroog zich het Volk in deeze vermoedens? Is het niet zeker dat de Gouverneur BERNARD in den jaare 1769, een ontwerp van deezen aart hadt beraamd? Lees zijne beginzels van Staatskunde. Is het niet zeker dat de Luitenant Gouverneur OLIVER, nog in den jaare 1768 of 1769, dit zelfde plan aandrong? Lees zijne brieven.

't Is waar, de inwooners deezes Lands in 't algemeen, en van deeze provincie in 't bijzonder hebben een erflijken tegenzin en afkeer van Waereldlijke en Geestlijke Lords. Om hen te ontgaan, vlooden hunne voorouders na deeze wildernissen. — Genoeg hadden zij van hun in Engeland geleeden. Weinigen zijn 'er in het tegenwoordige geslagt, die, door hunne Vaders of Grootvaders,

te-

tegen het gevaar van dezelve niet gewaarschuwd, en bevolen zijn hun tegenstand te bieden.

't Is der moeite waardig, het gedrag der Torys omtrent de Geestlijkheid in opmerking te neemen. Indien een Geestlijke predike tegen de beginzels der Revolutie, en zijnen toehoorderen onder 't oog brenge, dat zij, op straffe der verdoemenisse, zich moeten onderwerpen aan den vastgestelden Regeeringsform, van welk een aart ook, dan roemen hem de Torys als een uitsteekend man, en een verwonderlijk prediker, nodigen hem aan hunne tafels, bezorgen hem zendingen van het Genootschap, Kapellaanschappen op de Vloot, en vleien hem met de hoop op verdere bevordering. Maar, indien een Kerkelijke den Christlijken Godsdienst predike, en de Overheden onder 't oog brenge, dat zij boven hunne broederen niet verheven wierden om hun eigen bijzonder voordeel, maar tot het geluk der onder-
daa-

daanen; dat het Volk in'geweeten verpligt is aan een goeden Regeeringsform te gehoorzaamen, maar niet verpligt is, zich aan zulk eenen te onderwerpen, die de verwoesting van alle de oogmerken der Regeeringe ten doelwit heeft — dan kraait men oproer en verraad!

In alle eeuwen en gewesten, en bijzonderlijk hier te lande, was de Geestlijkheid overgezind om de zijde der Regeeringe te kiezen, zo lang zij draaglijk is. Indien zij, in de laatste tijden, niet algemeen zich aan dien kant geplaatst hebbe, dient zulks ten bewijze, dat het laatste bestuur algemeen haatlijk is geweest.

De Geestlijkheid deezer provincie is een deugdzaam, verstandig en geleerd geslagt van menschen.

't Is de pligt der Kerkelijken, hunne Redenvoeringen te schikken naar de tijden, te prediken tegen de zonden, die meest in zwang gaan, en de deugden aan te prijzen, die meest verwaarloosd

wor-

worden. Bij voorbeeld, indien verregaande eerezucht en omkoopning de overhand hebben genomen, behooren zij dan niet hunne toehoorders te waarschuwen tegen deeze ondeugden? — Indien de liefde voor het algemeen welzijn kwijne, behooren zij dan niet deeze voornaame deugd in te prenten? Indien de regten en pligten van Christen Overheden en Onderdaanen worden in twijfel getrokken, behoorden zij dan niet dezelve te ontvouwen, derzelve natuur, oogmerken en paalen aan te wijzen?

Staa mij toe dat ik eene onderstelling oppere. Regtvaardigheid is zo wel eene voornaame Christlijke, als zedelijke deugd en pligt, welke de Kerkelijken behooren te ontvouwen en aan te dringen. Onderstel eens dat een groot man in een Kerspel, zeven jaaren agter een, ontvangt 600 ponden sterlings jaarlijks, voor het bekleeden van een gewigtig ampt, maar dat al hij dien tijd, tot het daadlijk waarneemen van deszelfs pligten, geen enkelen stap deedt. —

deedt. — Zou dit niet eene groote onregtvaardigheid zijn tegen het algemeen? En behoorde niet de Prediker van dat Kerfspel luidkeels te klaagen, niets te ontzien, en zulk een stouten overtree-der zijne zonden onder 't oog te brengen? hem onder 't oog te brengen, het regt, welk hij aan het gemeen zo wel als aan ieder ingezeeten is verschuldigd, en dat het opligten van het gemeen voor 4200 ponden sterlings ten minsten eene zo groote zonde is, als het steelen van een kuiken uit een hoenderhok, of van een zakhorlogie uit iemands beurs?

Men zegt, „ Dat het eene algemeen „ erkende waarheid is, dat hij, die zich „ toelegt om een opstand te verwekken, „ in zijn hart zo groot een dwingeland „ is, als hij, die immer het ijzeren rad „ der onderdrukkinge draaiide.” — Het zij zo; wij zoeken geen opstand te verwekken. — Tegenstand, ja, een openbaare en gewapende tegenstand aan overweldiging en wettelooze ge-

welddaadigheid, is, volgens de wet van God, en die van het Land, geen opstand. — HAMPDEN, RUSSEL, SIDNEY, SOMERS, HOLT, TILLOTSON, BURNET, HOADLY, enz. waren geene dwingelanden noch muitemakers, hoewel eenigen hunner de wapens voerden; en de andere, ongetwijfeld, tegenstand tegen de Torys verwekten. Denk aan het zeggen van den vrijmoedigen Grijzaart, „ Dat het woord Rebel „ of Muiteling een waschen neus is.”

Als eene beschuldiging tegen de Vergadering van Masfachuset-baai heeft men aangevoerd, dat één gedeelte der Leden, in Kommittee vergaderd, altoos de besluiten hadt gereed gemaakt, enz. Dit is onwaar. Doch, genomen het ware zo, wat zou het bewijzen? Dit alleen, dat één gedeelte der leden door het Huis als de bekwaamste ten dien einde wierden aangezien. Kan het ooit anders zijn? Zal ooit eene Volksvergadering haare slegtste leden tot de gewigtigste diensten

verkiezen? Zal eene vergadering van Patriotten hovelingen verkiezen om stemmen tegen het Hof te bereiden? Geene besluiten tegen de eischen van het Parlement of het Ministerie, of tegen de maatregels van den Gouverneur (uitgezonderd de besluiten tegen de Stempel-Akte, en, mischien, de antwoorden op de aanspraaken van den Gouverneur HUTCHINSON over de opperhoofdigheid van het Parlement) gingen bij het Huis door, zonder tegenstand te ontmoeten. Tot op het laatste oogenblik dat het Huis in weezen was, hadt de Gouverneur altoos eenige verspieders en afhangelingen in hetzelve, die nimmer nalieten zich tegen te kanten, en de beste bewijzen, welke zij konden, te berde bragten; en zij wierden altoos met geduld gehoord. Dat de lippen der anders gevoelenden toegezegeld waren; dat zij in stilte nederzaten, en met leedweezen de maatregels beschouwden, tegen welke zij zich niet durfden verzetten;

zijn ongegronde inboezemingen, en grove beledigingen tegen de eere en den moed dier leden. — De twistgedingen van dit Huis waren openbaar, en ieder een, die op de Gallerij verscheen, weet dat in geene Vergadering immer grooter vrijheid van spreken plaats hadt.

De behandeling, welke deeze provincie heeft ontmoet, raakende het Agentschap, zedert het Landbestuur van HUTCHINSON eenen aanvang nam, is een schreeuwend voorbeeld van ongerechtigheid! 'Er is geene wet, welke van de provincie vordert, een Agent in Engeland te hebben; veel minder is 'er eenige reden, welke noodzaaklijk vordert, dat de drie takken in de aanstelling zouden zamenspannen. Bij gewoone tijden, in de daad, wanneer 'er eenpaarigheid tuschen de takken heerschte, is het genoeg dat door allen een Agent worde aangesteld; doch, in tijden, wanneer de gronden der Constitutie worden betwist, of door den eenen of anderen tak worden aangetast,

ZOU

zou de stelling, dat het Huis met den Gouverneur in de keuze moet zamen-
spannen, eene tastbaare ongerijmdheid
zijn. Het is even zo veel als of men
zeide, dat het Volk in 't geheel geen Agent
zal hebben; dat alle gemeenschap tus-
schen hen en hunnen Vorst zal worden
afgesneed; en dat 'er geen kanaal zijn
zal, langs 't welk de klagten en verzoe-
ken tot de ooren des Konings kunnen koo-
men: omdat een Gouverneur niet wil
zamenstemmen in de keuze van een
Agent, welks gevoelens van de zijne
verschillen. Ook zal een Agent, van
des Gouverneurs aanstelling, tegen hem
geene beschuldigingen met naarstigheid
en ijver aandringen, indien het Volk ge-
legenheid hebbe om over hem klagtig
te vallen.

Ieder burger, en nog veel meer een
geheel genootschap, heeft een ontwijfel-
baar regt om smeekschriften bij den Ko-
ning in te leveren, hem deeze smeek-
schriften door een Agent ter hand te

doen koomen, en hem voor deezen dienst te betaalen. De Heer BERNARD, want wij moeten hem dit regt doen, hadt zo veele agting voor deeze beginzels, dat hij de toestemming gaf aan de betaaling van den Agent des Volks, terwijl hij in dienst was. Doch, naauwlijks hadt de Heer HUTCHINSON zijnen post als Luitenant-Gouverneur aanvaard, of wij ontvingen de tijding uit Engeland, dat Lord HILSBOROUGH aan Dr. FRANKLAND hadt gezegd, dat hij eenen brief hadt ontvangen van den Gouverneur HUTCHINSON, verzoekende om een berigtschrift tegen de bewilliging in eene jaarwedde voor den Agent. Het leedt niet lang of zulk een berigtschrift wierdt gezonden, en geen Agent van het Huis heeft zedert een penning voor zijnen dienst ontvangen, hoewel Dr. FRANKLIN en de Heer BOLLAN veele moeite gedaan hebben, en een van hun aanzienlijke sommen gelds gespild heeft. —

Er straalt in dit geval eene laagheid door;

welke eenen gemeenen speeler tot oneere zou verstreken; als mede eene in't oogloopende vreeze dat de waarheid ter ooren van den Vorst en van het Volk zou koomen. — Veelen hebben gemeend dat de provincie zedert dien tijd alle Agenten moest afgedankt hebben, als nutteloos en beuzelagtig. Dit was zo veel als eene verklaring, dat wij van de zijde van zulk een Ministerie geene hoop op gerechtigheid konden hebben.

— Doch deze provincie, ten minste zo verdienstlijk als eenige andere, is langen tijd gewoon geweest aan mishandelingen en ongerechtigheid, en om ze beide met eene onvergelykelijke lijdzaamheid te verdraagen. Andere hebben voorheen en zedert den zelfden weg ingeslagen; doch nooit hebben wij gehoord dat derzelver Agenten onbetaald zijn gebleeven. Met zo veel zelfsverlochening zouden zij het bezwaarlijk verdraagen hebben.

NERO liet SENEKA ombrengen, opdat hij de deugd met wortel en al zocht

uit te rooien. De zelfde grondregel beheerscht de Schrijvertjes en Aanspraakmakers aan de zijde van het Ministerie. Duidelijk is het te bemerken, dat indien een man bekwaamheden en eerlijkheid bezitte, gepaard met liefde voor deugd en vrijheid, hij bij alle voorkomende gelegenheden moet wederstreefd worden. Getuigen hier van zijn PITT, FRANKLIN en te veele andere mannen.

Zedert de dagtekening van ons Handvest tot op den tijd van de Stempel-Akte, en, in de daad, zedert dien tijd (niet tegenstaande de verkeerde afbeeldingen van onze Handvest-Constitutie, als te Volksbehaagende en Republiksgezind) is de Raad dezer provincie doorgaans op de zijde van den Gouverneur en het Voorregt geweest. Ter bevestiginge van de waarheid hier van beroep ik mij op onze geheele Geschiedenis en eigen ervaringen. De list en magt der Gouverneurs, en bijzonderlijk de ontkennende magt, zijn eene kragtiger beweegreden

geweest aan de eene zijde, dan de jaarlijkse verkiezing der beide Huizen aan de andere zijde. — In geschillen tusschen den Gouverneur en het Huis, heeft de Raad doorgaans den eersten aangekleefd, en in veele gevallen zich naar zijne luimen gevoegd, wanneer naauwlijks eenige Raad aan dit Vast Land het zou gedaan hebben.

Doch, ten tijde van de Stempel-Akte, wierdt het bevonden vrugbaar te zijn in veelerhande misdrijven en gevaaren, Kroonbedienden te hebben, welke afhankelijk waren van het Ministerie, en Regters van het hooge Gerechtshof, wier bedieningen onbestaanbaar wierden geoordeeld met eene stem in de wetgeevende magt, als medeleden van den Raad.

In Bloei maand des jaars 1765, waren de Luitenant-Gouverneur HUTCHINSON, de Geheimschrijver OLIVER, en de Heer BELCHER Kroonbedienden; de Regters van het hooge Gerechtshof, en eenige andere Heeren, welke van den

Gouverneur hunnen last hadden ontvangen, waren leden van den Raad. HUTCHINSON was Opperregter en Onderzoeker der Testamenten voor het eerste Graafschap; als mede Luitenant-Gouverneur en Raadsheer: te veele bedieningen om van den grootsten en besten man in de waereld bekleed te worden; te veel werks, om door een éénigen mensch verrigt te kunnen worden; behalven dat deeze bedieningen te dikmaals tegen elkander aanloopen. — Twee andere Leden van den hoogen Raad waren Raadsheeren, en door de banden van maagschap naauw aan hem verknogt. — Een andere Regter was Raad van de Admiraliteit, zo lang het hem goed dagt. — Zulk eene strijdigheid van bedieningen liep nimmer voorheen te zamen in eenig Engelsch Gouvernement. Om kort te gaan, het bleek dat het berugte driemanschap, BERNARD, HUTCHINSON en OLIVER, de altoos merkwaardige, geheime en vertrouwelijke briefschrijvers, allengs-

kens

kens, en voordat het Volk zulks bemerkte, eene dwingelandij in de provincie hadden opgerecht. BERNARD bezat alle de uitvoerende magt, en eene ontkennende stem in de wetgeving. HUTCHINSON en OLIVER hadden in het Huis zulk eene verzameling van Kroonbedienden, die hunne eigen bloedverwanten waren, bevorderd, dat zij aldaar te veel invloeds hadden gekreegen. Drie perfoonen van ééne familie hadden zij in het opperste Gerechtshof van alle burgerlijke en lijfstraffelijke zaaken, bekleed met alle de magt van de Koninklijke Bank, die der mindere Regtsgedingen en van den Exchequer; 't welk hun de magt gaf over alle bedrijven van dit Gerechtshof. — Deeze Junto, derhalven, was in het bezit van de wetgeevende en uitvoerende magt, en hadt een meer natuurlijken invloed op de vonnisvellingen, dan aan eenig genootschap van menschen in de waereld veilig kan vertrouwd worden. Diensovolgens zag het gemeen alle de

spring-

springveeren en raderen in beweging gebragt, om de onderwerping aan de Stempel-Akte te bevorderen, en den tegenstand aan dezelve te beteugelen. Het verbeeldde zich een gegrond vermoeden te hebben, dat zij ten allen dage zouden gebruikt worden ter aanmoediging van de bewilliging in de maatregels van het Ministerie, en in de eischen van het Parlement, van hoedanig een aart zij ook mogten weezen.

Ondertusfchen wierden de ontwerpen van de Junto, zo veel mogelijk was, zorgvuldig verholen gehouden. De meeste lieden waren ergdenkende, weinigen waren zeker. — Toen de Vergadering, in Bloei maand van den jaare 1766, bij een kwam, naa dat de Stempel-Akte was herroepen, vleiden zich de Whigs met de hoop op Vrijheid en Vrede in het toekomstende. De Heer OTIS, wiens bekwaamheden en eerlijkheid, wiens kloeke poogingen en voorbeeldige opofferingen van zijn bijzonder belang aan den

den algemeenen dienst hem gerechtigd maakten tot alle de bevorderingen, welke het Volk hem kon toebrengen, wierdt tot Spreeker van het Huis verkoozen. BERNARD verzette zich tegen die verkiezing. — Bezwaarlijk kan een uitlander zich een denkbeeld vormen, welk eene ontsteltenis deeze handelwijze onder het gemeen veroorzaakte. — In het zelfde licht wierdt zij beschouwd als eene verklaring, dat hoewel het Volk het geluk hadt gehad van de herroeping der Stempel-Akte te hebben verworven, het, nogthans, zich niet moest vleien met de hoop op eene langduurige rust. Want het Parlement hadt, door eene plegtige Akte, zijn opperst gezag beweerd. 'Er zouden nieuwe belastingen geheven en nieuwe schikkingen gemaakt worden. En al wie het zou durven bestaan om zodanige ontwerpen te wederstreeven, hoedanig ook zijne vermogens of deugden, zijn geslagt of goederen zijn mogten, zou gewisfelijk van alle hoop op bevordering worden

den uitgeflooten. De Kiezers oordeelden het hoog tijd te weezen om op hunne hoede te zijn. — Alle deeze redenen en bedenkingen haalden de Kiezers over; de bedienden van de Kroon, en de leden van het opperste Geregts-hof, wierden, bij de nieuwe verkiezing, buiten den Raad-gelaaten. — Zij, welke in derzelve plaats wierden verkoozen, wierden door BERNARD gewraakt. Dit beschouwde men als een nieuw bewijs dat de Junto volhardde bij haar oogmerk om een vast inkoomen te verkrijgen.

„ De Gouverneur, ” zeggen de Ministeriaale Schrijvers, „ kon, volgens het „ Handvest, buiten den Raad, weinig of „ niets doen. ” — „ Indien hij een „ Krijgsbevelhebber opriep om de Land- „ magt op de been te brengen, kreeg „ hij tot antwoord, dat zij reeds bij de „ hand was, ” enz. — Volgens het Handvest, hadt de Raad niets te doen met de Landmagt. De Gouverneur alleen hadt al het gezag over dezelve. De Raad

Raad kon, derhalven, om zijn gedrag niet berispt worden. — Indien de Landmagt gehoorzaamheid weigerde aan den Kapitein-Generaal, of deszelfs ondergeschikte bevelhebbers, wanneer haare hulp wierdt gevorderd om de Stempel-Akte ter uitvoer te brengen, of de zulken te verjaagen, welke dezelve tegenstreefden, dient dit niet ten bewijze van het algemeen besluit, bij het volk genomen, om zich niet te zullen onderwerpen? Verrigtte niet een geregeld Leger nog meer omtrent JAKOBUS DEN II.? Indien zij, over welke de Gouverneur het volstrektste gezag en een beslissenden invloed hadt, gehoorzaamheid weigerden, bewijst dit niet, hoe diepe wortels in de gemoederen van alle menschen hadt geschooten de afkeer van die magt, welke over hetzelve overweldigd wierdt? — „Indien hij den Raad „beriep tot derzelve bijstand, moesten „zij eerst na de zaak zelve onderzoek „doen.” Eene onvergeeflijke misdaad,

on-

ongetwijfeld! Maar, is het de pligt van een middentak der wetgevinge, ingewikkeld te doen 't geen de eerste gebiedt, of voor zich zelve te oordeelen? Is het de pligt van een geheimen Raad, het onderwerp te verstaan, vóór dat dezelve zijn gevoelen meldt, of alleen zijnen naam te leenen aan een Bevelschrift, met oogmerk om het te minder Volksbehaagende te maaken? Eene schande zou het weezen op zodanige aanmerkingen te antwoorden, indien het niet ware om derzelve boosheid. — Onze Raad, ondertusfchen, deedt, bij aanhoudenheid, zo veel als eenige Raad kon gedaan hebben. Was de Mandamus-Raad te Nieuw-York in staat om meer te doen, om het Volk tot onderwerping aan de Stempel-Akte te brengen? Waren de onderscheidene Regtbanken, met behulp van Generaal GAGE en zijne troepen, in staat om in die stad meer uit te werken, dan de onze in deeze provincie gedaan hebben? Niet een jota. Ook zouden BERNARD

NARD en zijn Raad, indien zij eensgevoelende geweest waren, de onderwerping bewerkt hebben. Het Volk zou ze allen met den voet geschopt hebben: want zij kunnen door hunne eigen afgevaardigden niet van hunne vrijheden beroofd worden; veel minder zouden zij het zich door uitlanders laten doen.

„ Indien hij aan de Regeering schreef om
 „ zijne handen te versterken, zondt de
 „ eene of andere gedienslige persoon
 „ zijne Brieven te rug.” Ten laatste schijnt het dan erkend te worden dat de Gouverneur om eene Krijgsmagt schreef, om het Gouvernement te versterken. — Tot wat oogmerk? Om het in staat te stellen tot het invoeren van Stempel-Akten, Thee-Akten, en andere binnenlandsche schikkingen, wier gezag het Volk voorgenomen hadt nooit te erkennen.

Doch, hoe jammer was het dat deeze waardige personen niet konden afgetrokken worden van de hartlijkste genegenheid jegens hun geboorteland,

waaraan zij op alle mogelijke wijzen verknogt waren, en zich te laten overhaalen tot de vertrouwelijkste geheimhouding, door Troepen te bezorgen om ons den keel af te snijden, Parlements-Akten in te voeren om onze beurzen te plukken, onze Handvesten en Vergaderingen te vernietigen, eigendommen en waardigheden voor zich zelve en hunne familiën te verkrijgen, en met dit alles ernstig te betuigen, vrienden te zijn van ons Handvest, vijanden van Parlements-schattingen, en van alle perfoonen, zonder ontdekt te worden? Hoe gelukkig! indien zij alle onze Handvesten konden vernietigd hebben, en, nogthans, bemind worden van, ja, vergood door het Volk, als vrienden en voorstanders van deszelfs Handvesten? Welke meesterlijke staatkundigen! zich zelve tot den Adelftand te hebben verheven voor hun leeven, en, nogthans, den schijn te vertoon van bedroefd te zijn, dat de beide Huizen beroofd waren van het

voor-

voorregt om den Raad te verkiesen? Hoe schrande! groote jaargelden voor zich zelve te trekken, en, nothans, gehouden te worden bedroefd te zijn, omdat jaargelden en omkoopng voet in het land gekreegen hadden? Hoe aangenaam en bekoorlijk! de meest volksgezinde lieden onder de Gemeente geweest te zijn, door zich te gedraagen als ijverige Disfenters, harde Kalvinisten, en bekwaame Voorstanders van gezellige Deugd en Volksregeeringe, naa dat zij hadden ingevoerd eene Amerikaanfche Bisfchoplijke Regeering, algemeen Zedenbederf onder de lieden, welke in het bewind zijn, en het Volk beroofd hadden van allen aandeel in den opperften wetgeevenden Raad. — Ik spreek van eene Bisfchoplijke Regeering: want, hoewel ik niet weet dat HUTCHINSON en OLIVER ooit regelrecht om Bisfchoppen verzogt hebben, moeten zij, nothans, begreepen hebben, dat deeze wel haast een der gevolgen zouden ge-

weest zijn van het invoeren van een onbepaald gezag van het Parlement.

- Ik erken dat het niet de perfoonen waren van BERNARD, HUTCHINSON en OLIVER, maar hunne beginzels en praktijken, welke hen gehaat maakten. En ik stem toe, dat indien CHATHAM, CAMDEN en ST. ASAPH (ik verzoek verſchooning voor het brengen van deeze geëerbiedigde naamen in zulk gezelfchap, en voor het maaken van eene ongerijmde onderſtelling) hier geweest waren, en zulke ontwerpen hadden doorgezegt, zij veragting en verfoeijing bij het Volk zouden ontmoet hebben. Zegt men, „ Dat indien men agt geflagen „ hadde op de aankondigingen, in die „ Brieven begreepen, wij thans een zo „ gelukkig Volk zouden geweest zijn, „ als eene goede Regeering ons konde „ maaken, ” is zulks te lomp om ’er boos om te worden. Wij kunnen niet nalaten ’er om te lachen. — Heeft men geene agt gegeven op deeze aankondigingen?

Zijn

Zijn 'er geene Vlooten en Legers herwaarts gezonden, wanneer zij dezelve eischten? Zijn niet de jaarwedden aan de Gouverneurs, Luitenant - Gouverneurs, Geheimschrijvers, Regters, Prokureurs-Generaal en Solliciteurs-Generaal betaald geworden uit 's Lands inkomsten, zo als zij het begeerden? Zijn 'er geene belastingen opgelegd en duurzaam gemaakt? Zijn niet de Engelsche vrijheden ingekort, zo als HUTCHINSON wenschte? Zijn 'er geene „straffen van een andere soort” opgelegd, zo als hij verlangde? Is niet ons Handvest vernietigd, en de Raad in 's Konings handen gesteld, zo als BERNARD verzogt? — Om kort te gaan; op bijkans alle de zotte kuuren van dit rampzalig Driëmanschap heeft men agt. gegeven, en dezelve ingewilligd, en wij zijn thans zo elendig, als de dwingelandij ons kan maaken:

1. Dat . . . , in zommige opzigten, beminnelijk en voorbeeldig, en in andere zeer onbeminnelijk en onvoor-

beeldig was, is eene zekere waarheid; anderzins zou hij, aan de eene zijde, niet zo veele volksbehaagendheid behouden, noch, aan de andere zijde, van dezelve een zo kwaad gebruik gemaakt hebben. In verscheiden gewigtige posten, vertoonde zijn gedrag bliken van bekwaamheid en eerlijkheid, in gevallen; welke niets te maaken hadden met zijn staatkundig ontwerp; doch, hier op deedt hij alle zijne verrigtingen uitloopen. Hadde hij die godsdienstige en staatkundige beginzels bestendig aangekleefd, welke hij, in voorgande dagen, hadt beleeden, en die alleen hem al zijn vertrouwen bij het Volk en zijn aanzien bezorgd hadden, hij zou geleefd hebben en gestorven zijn, bemind en geëerbiedigd, en zou eene eer geweest zijn voor zijn Vaderland. Maar, om het verzaaken van die beginzels, en van het gedrag, welk hem en alle zijne voorzaaten eerwaardig gemaakt hadt, beschouwt thans geheel Amerika, en het beste gedeel-

deelte der drie Koninkrijken, in weerwil der aanmoediging, welke hij van het Ministerie ontvangt, zijn karakter als eene schande voor de Provincie, in welke hij het eerste licht zag, als een man, die, door alle zijne bedrijven, zich zelve zegt groot te maaken, ten koste van de Vrijheden van zijn Vaderland. — Zo zeer was deeze Heer vatbaar en aandoenlijk voor vleierij, dat ieder een, die hem vleide, van zijne vriendschap kon verzekerd zijn, en al wie zulks niet deedt, gewisfelijk zich deszelfs vijandschap op den halze haalde. — Tot in het belachelijke toe was hij ligtgeloovig ten aanzien van alles, 't geen zijne ontwerpen begunstigde, en even ongeloovig omtrent alles, wat tegen hem diende. Zijne natuurlijke bekwaamheden, welke grootlijks zijn opgevijzeld door lieden, welke hij tot magt en aanzien hadt verheven, waren verre af van de eerste soort te zijn. Zijne werkzaamheid was verbaazende. Zijne kennis bestondt voornaamlijk in de Regts-

geleerdheid, de Staatkunde en de Geschiedenis van deeze Provincie, in welke hij zeer bedreeven was. Doch, met alle deeze voordeelen kende hij nimmer volkomen het waare karakter van zijn Vaderland, zelf niet dat van Nieuw-Engeland en de Masfachufets-baai. Geduurende het gantsche onrustige tijdperk zedert den jongsten Oorlog, misvatte hij klaarblijkelijk de geartheid, beginzels en begrippen van dit Volk. Hij hadt zich tot een ontwerp bepaald, en wilde noch konde immer de onuitvoerlijkheid van hetzelfde zien.

Zeer zeker is het, dat alle zijne bekwaamheden, deugden, belangen en verbintenisfen ongenoegzaam waren; maar waar toe? Om het Volk over te haalen ter bewilliging in de wijdstrekkende aanmatigingen van het Parlementsgezag. De Constitutie was niet vernietigd. — De inboezeming dat het zo was, is een laage laster. Zij was nog zo zeer in kragt als immer, en de Gouverneur bezat

zat nog zo veel magt als immer, uitgezonderd in gevallen, welke die aanmatigingen betroffen. — „De geest,” zeggen de Ministeriaale Schrijvers, „was, „ in de daad, Republiksgezind.” In geenerlei geval was dezelve zodanig, dan in zo verre de geest der Britsche Constitutie Republiksgezind is. Zelf in het groote hoofdfeschil, schikte zich het Volk onder deszelfs Kamer van afgevaardigden en den Raad, met zo veele orde als immer, en regelde zijnen tegenstand zo overeenkomstig met de Constitutie als immer. 't Is waar, hunne Constitutie wierdt gebruikt tegen de maatregels van de Junto, welke hunne vijandschap tegen dezelve veroorzaakten. — Ondertusfchen heb ik niet een zeer groot afgrijzen van een Republiksgezinden geest, welke de geest is van waare Deugd, en van eerlijke Onafhankelijkheid, ik wil niet zeggen van den Koning, maar van Mannen in magt verheven. 't Is 'er zo verre af dat deeze geest onbestaanbaar is met

de Britsche Constitutie, dat dezelve daar van den grootsten luister uitmaakt; en altoos was de Natie voorspoedigst, wanneer die geest meest heerschte, en door de Kroon meest wierdt aangemoedigd. Ik wensch dat dezelve door de geheele waereld, en bijzonder in Amerika, worde voortgeplant; en ik denk dat de maatregels, welke de Torys thans volgen, denzelven zullen aanmoedigen, tot zo verre dat het gevolg zijn zal, herstelling van bezwaarnissen, en eene gelukkige verzoening met Groot-Britannie.

„Gouverneur HUTCHINSON,” zegt men, „tragtte ons te overtuigen, met de beginzels van Regeeringe, met onze eigen-Handvesten en erkende gevoelens, dat onze eischen onbestaanbaar waren met de ondergeschiktheid, aan Groot-Britannie verschuldigd.”

Laat mij hier een klein gevalletje verhaalen. In den jaare 1764, wanneer het Ontwerp, om de Volkplantingen te schatten en te hervormen, eerst vermoed werd,

wierdt, wendden de vrienden van Gouverneur HUTCHINSON, in verscheiden agtereen volgende zittingen van het Algemeene Geregthshof, hunne poogingen aan om hem te doen verkiezen tot Agent der Provincie aan het Hof van Groot-Britannie. Toen verklaarde hij openlijk en vrijmoedig, „ Met het „ Volk van één gevoelen te zijn, dat „ het Parlement geen regt hadt om hen „ te schatten; doch van den Land-aanhang „ alleenlijk in gevoelen te verschillen, ten „ aanzien van de raadzaamheid om dit „ regt in hunne Verzoekschriften tegen „ te spreken, ” enz. Drie Heeren, Leden der Gevolmagtigde Vergaderinge van beide Huizen, om dat Verzoekschrift te ontwerpen, verzekerden mij dat hij deeze verklaring voor die Vergadering met ronde woorden hadt gedaan. Andere Heeren hebben mij berigt dat hij aan hun het zelfde hadt gezegd. 't Is mogelijk dat hij zich bediende van uitdrukkingen ten dien einde uitgedagt, wel-

welke ten naauwſte genomen voor deeze uitlegging niet vatbaar waren. Doch zeker is het dat zij hem zo begreepen, en dat men wegens zijne begrippen dit denkbeeld voedde, tot dat hij Gouverneur wierdt.

De Land-aanhang zag dat deeze indringende man het 'er op toeleide om wel te ſtaan bij het Ministerie, door dezelfs maatregels te onderſteunen, en bij het Volk, door den ſchijn te vertoonen dat hij onze beginzels aankleefde, om alzo tuſſchen beiden door te dringen op den zetel der Regeeringe. De eenige reden, waarom hij niet eene verkiezing verwierf op den eenen tijd, en op een anderen van den dienſt wierdt verontſchuldigd, naa dat hij, door eene kleine meerderheid, was verkoozen, was deeze, omdat de leden wisten dat hij het regt niet openlijk zou ontkennen, en zijne Majeſteit, het Parlement en het Ministerie verzekeren, dat het Volk zich nooit zou onderwerpen. Om de zelfde reden

wierdt

wierdt hij buiten den Raad gelaaten. Doch hij volhardde in het aankweeken van zijne Volksgezindheid, en in het voeden van een algemeen begrip onder het Volk, dat hij voor zich zelve het bedoelde regt ontkende; en dit denkbeeld behielden de meeste van hun, die hem agting bleeven toedraagen.

Maar, naa het vertrek van BERNARD, en zijne bevordering tot de waardigheid van Luitenant-Gouverneur, hadt hij geene verdere verwagtingen van het Volk, noch eenige believing ten aanzien van hunne begrippen. In eene van zijne eerste Aanspraaken droeg hij zorge om het Opperste Gezag van het Parlement te beweeen. Veelen van zijne vrienden stonden hier over verbaasd. Men heeft hen hooren zeggen, dat zij bedroogen waren. Voorheen meenden wij dat hem onregt was gedaan; doch nu bevinden wij dat hetgeen van hem gezegd wierdt, waarheid is. Hij heeft een vast besluit genomen, om met de ontwerpen tegen
dit

dit gewest zamen te spannen. — Na zijne bevordering, verneemende dat het Volk weinig vertrouwen in hem stelde, en ziende dat hij in Engeland geen belang hadt om hem te onderschraagen, dan 't geen hij hadt verkreëgen door met BERNARD zamen te spannen, besloot hij een stouten stap te doen; in eene Aanspraak tot beide Huizen wierdt hij een voorvegter van het ontwijfelbaar Gezag van het Parlement over de Volkplantingen. Dit, dagt hij, zou het Ministerie onder de verplichting leggen om hem in het Gouvernement te handhaaven; niet bedenkende dat het opperen van dit geschil voor die Vergadering en het uitdaagen van dezelve, om daar over met hem in redegeding te treden, zo veel was als met boog, pijlen en den dood te gekfscheeren.

Het Huis, dus uitgedaagd, 't zij om het onbepaald Gezag van het Parlement te erkennen, of zijne bewijzen te wederleggen, was verbonden, door den plicht,

aan

aan Gode, het Vaderland en der Naakoomelingschap verschuldigd, een duidelijk en volledig antwoord te geeven. Men toonde hem duidelijk aan, dat hij onbestaanbaar handelde met zich zelve, en in alle beginzels van zijne wetten eenen mislag hadt begaan. En, alhoewel dit Land veele onheilen heeft geleeden, in gevolge van deeze Aanspraake, hoop ik, egter, dat zij niet duurzaam zijn zullen; maar deszelfs ondergang moet gewisfelijk gedeeltlijk daar aan worden toegeschreeven. — Niets opende zo zeer de oogen van het Volk voor zijne ontwerpen, als zijne Brieven. Indien het buiten zijne magt ware, eenig verder nadeel toe te brengen, zou ik wenschen zijn gedrag te vergeeten; doch, vermids 'er reden is om te vreezen, dat hij voortaan nog zijne poogingen tegen dit Land zal aanwenden, hoewel hij buiten ons oog is, moet hij niet uit ons hart zijn. — In den tegenwoordigen toestand van het Britsche Hof, en zo lang de
Lords

Lords BUTE, MANSFIELD en NORTH het voornaamste bewind der zaaken in handen hebben, heeft dit Land alles te vreezen.

Men zegt verder, „ Dat ongenegenheid omtrent Groot-Britannie in het „ lichaam des Volks wierdt ingestort.” De voornaamste Whigs hebben altoos, uit overtuiging, en volgens beginzels, getragt, aan de eene zijde, het Volk te behoeden tegen alle ongenegenheid omtrent den Koning, en, aan de andere zijde, het Volk te behouden; doch tevens de schuld te zoeken, daar zij waarlijk is te vinden, bij het Ministerie en deszelfs werktuigen.

Vervolgens worden wij geleid in het Opperste Geregts-hof, en men zegt ons, „ Dat de Regters afhanklijk waren van „ de jaarlijksche vergunningen der Algemeene Vergaderinge; dat hunne jaarwedden gering waren, in vergelijking van die van andere Amptenaars van minder gewigt; dat zij dikmaals vergeefs de Vergadering om verhooging „ had-

„ hadden verzogt, en hunner afhanklijk-
 „ heid gedagtig gemaakt wierden; dat
 „ zij pal stonden te midden der woeden-
 „ de onweders: 't welk meer aan hunne
 „ kloekmoedigheid, dan aan hunnen
 „ toestand moet worden toegeschreeven.”

Dat hunne jaarwedden gering waren, is zeker; doch zij waren niet geringer, naar evenredigheid, dan die van andere Amptenaaren. Alle jaargelden in deeze Provincie zijn gering geweest. Het was de Staatkunde van het Gewest, dezelve zo te laten blijven, niet zo zeer uit een beginzel van spaarzaamheid, als uit een begrip, dat de dienst van het Vaderland niet zo zeer eene voordeel-, als eeraanbrengende bezigheid zijn moet, en dat de aanzienlijke lieden verplicht zijn, aan het Volk voorbeelden te geeven van eenvoudigheid en spaarzaamheid.

Doch, indien wij de dingen rijpelijk overweegen, en alle omstandigheden in aanmerking neemen, denk ik dat ons Gewest kan geregvaardigd worden. Geduu-

rende den jongsten Oorlog, wierdt deeze Provincie zo zeer gedrukt door belastingen, dat men genoodzaakt was alles te bezuinigen. Bij het sluiten van den Vrede, hadt zij eene schuld van een half miljoen ponden sterlings. Zij oordeelde het de beste Staatkunde te weezen, haare schulden af te doen, voor dat zij de jaarwedden haarer dienaaren verhoogde; indien Groot-Britannie even verstandig hadde gedagt, zou zij nu geene schuld hebben gehad van 140 miljoenen, en nooit den inval hebben gekreegen om Amerika te schatten.

Hoe gering ook de jaarwedden waren, bleek het, egter, dat zo dra 'er eene bediening open viel, om dezelve met meer aanhoudendheid en ijver wierdt verzogt, dan om het Koninkrijk der hemelen.

Eene andere oorzaak, welke niet zonder uitwerking bleef, was deeze: — De Leden van het Geregts-hof hadden meestal een ander ampt bekleed. Ten tijde van de

de Stempel - Akte, was de Opper - Regter Luitenant-Gouverneur, 't welk hem voordeel aanbragt, en een Onderzoeker der Testamenten voor het Graaffschap Suffolk, 't welk hem een ander voordeel gaf, en een Raadsheer, 't welk, indien het niet zeer voordeelig ware, hem de gelegenheid gaf om zijne familie en vrienden te bevorderen tot andere voordeelige bedieningen: eene gelegenheid, van welke het Land hem zeer getrouwelijk zag gebruik maaken. — Een ander Lid van dit Geregthof was Regter van de Admiraliteit, en nog een ander Onderzoeker der Testamenten voor het Graaffschap Plymouth. Hierom was het Volk van gedagten, dat vermids hunne bedieningen van Regters van het Opperste Geregthof hun nog eenigen ledigen tijd open lieten, 'er geene reden was om hun zulk eene soldij te geeven, als of zij aan dezelve al hunnen tijd en vlijt moesten besteeden.

Eene andere reden was deeze: — De genoemde Regters waren niet tot de Balie,

maar tot den Koophandel, den Akkerbouw of andere beroepen opgevoed. Aan hunne opvoeding of het verzamelen van boekerijen hadden zij niet veel gelds behoeven te besteeden; en het Volk was daarom van oordeel dat de billijkheid geene groote jaarwedden vorderde.

Of alle deeze bewijsredenen genoegzaam waren om het Volk te regtvaardigen, omdat het hunne wedden niet hooger hadt gesteld, laat ik over aan u, mijne Vrienden, die regt hebt om daar over te oordeelen. — Doch, dat de Regters *dikmaals* de Vergadering daarom verzogten, kan ik mij niet herinneren. — Dit weet ik, dat veelen een vermoeden hadden, en dat zommigen met vertrouwen beweerden, dat de Regter RUSSELL, in den jaare 1766, met zich na Engeland voerde een Verzoekschrift aan zijne Majesteit, ondertekend door hem zelve, en den Opperregter HUTCHINSON ten minste, behelzende eene bede aan zijne Majesteit, dat hij de betaaling der Regters

ters in-zijne eigen handen geliefde te neemen; en dat dit Smeekfschrift, gepaard met het verzoek van den Gouverneur BERNARD, en anderen, die uitwerking hadt, dat'er eene Akte van het Parlement wierdt gemaakt, zijne Majefteit volmagtigende, om het inkoomen te doen dienen ter handhaavinge van de regtsbedieninge, enz. Een groot gedeelte der tegenwoordige rampen van Amerika is hier uit ontftaan.

Dat de Whigs zorge droegen om tot leden van de groote Jury te worden verkooren; vindt bij mij geen geloof. Negen tiende gedeelten van het Volk waren Whigs; en 't viel, diensvolgens, niet gemaklijk, eene groote Jury te verzamelen; zonder dat van de tien leden van dezelve negen Whigs waren. — Door de nieuwe Akte van het Parlement, zou de zaak niet veel verbeterd worden. De Schepen moest het zelfde getal van Gezworenen, van tijd tot tijd, bedanken, of negen tiende deelen van dezel-

ve zouden telkens Whigs zijn. — In de daad, de Torys zijn dermaate doordrongen van boosaartigheid, nijd, wraakzucht en te leur gestelde eierzucht, dat zij, mijns bedunkens, wel Gezworenen zouden wenschen te zijn voor hun leeven, om verklaringen tegen de Whigs in te brengen. — En ik twijfel niet, of veelen zouden het, zonder eenige andere wet of klaarblijkelijkheid gereedlijk doen, dan die zij in hun eigen hart vinden. — De inboezeming van gaauwigheid, in het trekken der naamen van de mindere Gezworenen uit de bos, is eene schandelijke aantijging. — Menschlijke wijsheid kan geen middel verzinnen, om de mindere Gezworenen te kiezen, 't welk onpartijdiger is, en beter beveiligd tegen allerlei soort van Omkoopingen, dan door onze provinciaale Wet is vastgesteld. Zij wierden, op het geval aan, getrokken uit een bos, in eene openbaare Staatsvergadering, in welke de Torys zich vervoegden, of zich konden vervoegd hebben,

zo wel als de Whigs, en met hunne eigen oogen gezien hebben, dat 'er niets oneerlijks plaats hadt, of konde plaats hebben. Indien de Gezworenen uit Whigs bestonden, het was omdat de eigenërfden Whigs, dat wil zeggen, eerlijke lieden waren.

„ De Regters weezen vrugtloos aan,
 „ oproerige lasterschriften tegen de Gouverneurs, Wethouders en de geheele
 „ Regeering.” — Dat deden zij; doch de Gezworenen waren van oordeel dat zommigen van deeze geschriften geene lasterschriften waren, maar wel bevestigde waarheden behelsden. — Op zekeren tijd wierdt mij verzekerd, dat alle de Nieuwspapieren van verscheiden jaaren, de Masfachuset-Kourant, de Masfachuset-Spion, enz. op eenmaal voor eene groote Jury gebragt wierden. De Gezworenen waren van oordeel dat 'er eene menigte Schimpfschriften door de Torys waren geschreeven, en zij wisten niet, wien zij zouden aanvallen, indien

zij dezelve ten voorschijn bragten; mischien den Gouverneur BERNARD, den Luitenant-Gouverneur HUTCHINSON, den Geheimschrijver OLIVER, mogelijk den Prokureur-Generaal. — Zij ontmoetten zo veele zwaarigheden, dat zij niet wisten wat zij moesten doen.

„ Men heeft gezegd, dat 'er een tijd „ geweest is, wanneer de Whigs zich „ zelve vleiden, in staat te zijn om de „ Provincie onder zich te verdeelen.” Ik onderstel dat hier mede wordt gemeend, dat zij zouden in staat zijn, de eer- en voordeelgeevende bedieningen in de Provincie in hunne handen te zullen krijgen. — Indien dit zo ware, zouden zij alleenlijk kunnen beschuldigd worden dat zij iets hadden voorgenomen, 't welk de Torys met 'er daad verrigt hebben; met dit onderscheid, dat de Whigs het zouden gedaan hebben, door de Vrijheden en de Constitutie der Provincie te behouden — terwijl de Torys het gedaan hebben ten koste van beiden.

Wat

Wat aangaat de Thee, het geval koont kortelijc hier op uit. Volgens het verdrag, met de Regeering geslooten, is de Oostindische Maatschappij verpligt, uit aanmerking van haare gewigtige en voordeelige voorregten, jaarlijks aan 's Lands Schatkist te betaalen vierhonderdduizend ponden sterlings, zo lang zij eene uitdeeling kan doen van twaalf ten honderd, en niet langer.

De verkeerde Staatkunde van het Ministerie, door hardnekkig te volharden in de aanmatiging van het regt om Amerika te schatten, en in de weigering om de belasting op de Thee, als mede op het Glas en Papier in te trekken, hadt geheel Amerika doen besluiten, uitgezonderd eenige weinige Kooplieden van Boston, de meeste van welke met de Junto naauw verbonden waren, om zich tegen den invoer van Thee uit Groot-Britannie aan te kanten. Het gevolg hier van was, eene soort van stilland in de zaken der Maatschappije, en de verzameling

van een onnoemelijken voorraad van Thee in haare Pakhuizen, welke zij niet kon verkoopen. Deeze was, onder andere, de reden, dat haar Crediet daalde, en, gevolglijk, haare uitdeelingen op het punt stonden van beneden de twaalf ten honderd te vallen, en, overzulks, de Regeering gevaar liep van een jaarlijksch inkommen van 400,000 ponden sterlings te verliezen. — Hierop verzogt de Maatschappij aan het Ministerie, om de belasting in Amerika af te schaffen; doch, alzo de Staatsdienaars bij hun Ontwerp bleeven, om de Volkplantingen te schatten, ontwierpen zij eene Akte om de Maatschappij te magtigen, haare Thee regelrecht na Amerika te zenden. Als een meesterstuk van Staatkunde wierdt dit bewonderd. Men meende dat zij op eenmaal vier groote oogmerken hier mede zouden bereiken: hun Ontwerp, om Amerika te schatten, vaststellen — uit de belastingen aldaar een ruim inkommen te verkrijgen — het Crediet der Maatschappij

schappij te handhaaven — en de Regeering te verzekeren van de boven gemelde 400,000 ponden sterlings. — Ondertuschen vondt de Maatschappij hier in zo weinig genoeg, dat 'er hevige geschillen reezen tuschen de Bewindhebbers, of zij het zouden waagen; waartoe eindelijk wierdt beslooten, bij eene meerderheid van slegts ééne stem: en deeze stem was die van den Voorzitter, ongenegen zijnde, gelijk verhaald wordt, om zich te mengen in een geschil tuschen het Ministerie en de Volkplantingen, en onzeker, welke de uitslag zijn zoude. En deeze geringe meerderheid wierdt niet verkreegen, gelijk verzekerd wordt, voor dat 'er genoegzaame zekerheid was gegeven dat de Maatschappij 'er niet bij zou verliezen.

Zo dra deeze ontwerpen rugtbaar wierden, bleek het dat de Amerikaansche Staatskundigen niet ligt te bedriegen waren; dat hun gezigt zo klaar en helder was, als dat van den Staatsdienaar, en dat

dat zij, niet minder volftandig dan hij, hun doelwit in het oog hielden. Alle de Volkplantingen oordeelden thans het juiste tijdstip te hebben zien gebooren worden, waarin het volftrekt noodzaaklijk was geworden, tegenftand te bieden. — Indien de Thee aan land wierdt opgeflogen, zou zij verkogt worden. Indien zij wierdt verkogt, zouden de belastingen eene aanzienlijke fomme bedraagen, welke oogenbliklijk zou befteed worden om het getal der Vrienden en Voorftanders van nog meerdere belastingen te vergrooten, en het Volk te verdeelen. Dan zou de Maatschappij zo veel voets krijgen, dat in het toekoomende geene tegenkating van kragt zou kunnen weezen. En zo dra de belastingen op de Thee zouden ingevoerd en vastgefteld zijn, zouden zij aangevoerd worden als bewijzen, zo wel van het regt, als van de welvoeglijkheid, om nog andere belastingen te leggen, misfchien op alle de noodwendigheden, zo wel als op de ge-
rijf-

rijflijk- en overtolligheden des leevens. Het geheele Vaste Land vereenigde zich in het gevoelen, dat, indien men den tegenwoordigen hachelijken tijd liet voorbij gaan, van allen tegenstand, aan de fchattinge door het Parlement, in het toekomende voor altoos moest worden afgezien. Diensvolgens namen Nieuw-York en Philadelfia het befluit dat de fchepen zouden te rug gezonden, en Charlestown, dat de Thee aan land opgeflagen en in de Pakhuizen zou weggeslooten worden. Dit befluit was in die Stad met geen gevaar gemengd, omdat zij in gevoelens en neigingen eensgezind was, en voor geene Junto hadt te vreezen. — Met grooter zwaarigheden hadt Boston te kampen. — De Korrespondenten te Nieuw-York en Philadelfia deden zeer gereedlijk afitand. — De Korrespondenten te Boston, de kinderen, neeven en gemeenzaamfte vrienden van den Gouverneur HUTCHINSON weigerden. — Het fpijt mij, dat ik geen en-

enkelen stap kan doen, in de ontvouwing van de oorzaaken der onheilen van mijn Vaderland, zonder mij aan deezen Heer te stooten. Doch, het is niet anders. — Uit hoofde van de naauwe betrekkinge en vertrouwelijke verbintenisfe der Korrespondenten met hem, is 'er gewigtige reden om te vermoeden, dat hij in het geheim deezer zaake was, dat hij dezelve hadt ontworpen, in zijne vertrouwelijke Brieven aan BERNARD, en dat zij te zamenfpannen om dezelve bij het Ministerie fmaaklijk te maaken. — Zonder deeze onderftelling is 'er bezwaarlijk reden te geeven van de hardnekkigheid, met welke de Korrespondenten weigerden afftand te doen, en de Gouverneur om het Vaartuig te laten vertrekken. Wat hier van zij, Boston is de eenige plaats aan het Vaste Land, misfchien in de geheele waereld, welke altoos eene foort van menschenhaaters voedt, die in hunne ontwerpen, tot hun eigen bijzonder belang, zullen volharden, met eene verre-

gaan-

gaande stijfzinnigheid, in tegenstelling van het algemeene welzijn; alle hunne medeburgers dwarsboomen om een klein voordeel, en zich zelve gehaat en eerloos maaken, daar zij geëerbiedigd en geagt konden worden. Nogthans moet het, tot verdediginge der stad, gezegd worden, dat dit geslagt voornaamlijk door de Junto wierdt uitgebroed. — De Korrespondenten wilden geen afstand doen; aan het Tolhuis weigerde men de schepen klaar te maaken; en de Gouverneur HUTCHINSON wilde niet gedoogen dat ze voorbij het Kasteel zeilden. — Bij veele was dan de vraag, of de Gouverneur, Bedienden en Korrespondenten met geweld zouden genoodzaakt worden om de schepen van hier te zenden? Een Leger en eene Vloot waren gereed bij de hand, en men vreesde voor een bloedbad. — Ten laatste, wanneer het Vaste Land, zo wel als de Stad en de Provincie, den uitslag deezer raadpleeginge met de uiterste bekommernis afgagt-

wagten, verloste een zeker aantal menschen, bij nacht, hen uit de onzekerheid, door eene offerande aan NEPTUNUS.

„ Het vast inkoomen was de zaak „ niet, welke bij het Parlement in aan- „ merking kwam.” Laat dit gelooven die het wil. Doch, indien dit al zo ware, het gevaar voor Amerika was het zelfde. — Ik heb thans niet in mijne gedagten het denkbeeld van eene Monopolie. — Indien het slegts eene Monopolie geweest ware, (hoewel het, in dit licht beschouwd, eene bezwaarnis zou geweest zijn,) het zou niet veroorzaakt, en niemand, naar mijne gedagten, zou den stap geregvaardigd hebben, dien men heeft gedaan. — Het was een aanval of inbreuk op eene grondwet der Constitutie; en op die onderstelling wierdt het wederstreefd, naa dat eene menigte Verzoekschriften te vergeefs waren ingeleverd: als mede, omdat 'er geen Regtbank in de Constitutie was, van welken her-

herstel van zaaken kon verkreegen worden.

Alle menschen zijn overtuigd van de onmogelijkheid om de Thee te rug te zenden, en dat dezelve ontstaan was door den Heer HUTCHINSON en de Korrespondenten van Boston. — Of het opslaan van dezelve in de Pakhuizen aan het oogmerk beter zou voldaan hebben, en een minder kwaad zou geweest zijn, dan het in zee werpen, zal ik overlaaten aan het oordeel van 't gemeen. De andere Volkplantingen schijnen daar omtrent geene zwaa-
righeid te maaken. Want, het is bekend, dat wanneer in eene van dezelve Thee wordt aangevoerd, 't zij met schepen van de Oostindische Maatschappij, of uit eenig ander gewest, dezelve altoos het lot van Boston ondergaat. — Alle menschen zullen erkennen, dat zulke stappen niet dan in gevallen van de dringendste noodzaaklijkheid moeten gedaan worden, en dat zulk eene noodzaaklijkheid zeer klaarblijkelijk zijn moet. Maar de meeste lieden in Amerika zijn nu

van gedagten, dat het wegwerpen van de Thee te Boston volstrekt noodzaaklijk, en daarom regtvaardig en billijk was. — Zeer zeker is het, zeggen zij, indien het geheele Volk eensgezind in gevoelen geweest ware, en even standvastig in het besluit, om geen Thee te koopen of te drinken, 'er eene reden kon geweest zijn om dezelve te bewaaren: maar het Volk hier was niet zo gelukkig of deugdzaam. Het Britsche Ministerie hadt het Volk geplukt door wettelooze belastingen, en het geld gebruikt tot het betaalen van soldijen en jaargelden; door dit middel hadt het listiglijk tot zijne belangen overgehaald een niet onaanmerkelijk getal perfoonen, en onder deeze zommigen van aanzienlijken huize en groot vermogen en invloed; hoewel 'er ook onder dezelve gevonden wierden, wier zaaken in een wanhoopigen staat waren. Nogthans hadt ieder van dezelve zijnen kring van Vrienden, Verbintenisfen en Afhangelingen, die het Theedrinken niet wilden

na-

nalaaten, om een bewijs te geeven, zo wel van hunne slaaffche verknogtheid aan de Regeering, als van hunnen haat tegen het Volk. — Onmogelijk waren deeze te beteugelen, zonder geweld, misfchien niet zonder bloedvergieting, zekerlijk niet zonder meer te waagen dan de Thee waardig was. — Bij dit geslagt der *Boozen*, zo als zij ze noemden, moet nog een ander, misfchien, talrijker geslagt, gevoegd worden, dat der *Zwakken*, welke men nimmer in een begrip kon brengen van de gevolgen hunner daaden, doch die hunnen lust wilden boeten, indien zij de middelen konden magtig worden. Hoe veelen zijn 'er onder alle Genootschappen, die geen beleid noch doorzigt hebben in hunne bijzondere omftandigheden, maar hunne tegenwoordige neiging, vooroordeel of drift willen involgen, ten koste van hunne bezittingen en huisgezinnen, zo wel als van hunne gezondheid en goeden naam! Hoe veel grooter is nog het getal der zulken, die

geen doorzigt hebben ten aanzien van het algemeen, of geene agt slaan op de Vrijheid van het naageslagt! Zulk eene onthouding van het gebruik van de Thee, als belet zoude hebben het vaststellen van eene belasting, hing af van de eensgezindheid van het Volk; een geluk, 't welk niet te verkrijgen was. — Moest het verstandigste, deugdzaamste en waardigste gedeelte der Gemeente, 't welk eene groote meerderheid uitmaakte, zijne Vrijheid overgeeven, en de naakoomelingschap tot elende brengen, om te believeen aan een verfoeielijken, hoewel kleinen aanhang van guiten, en een veragtljk, hoewel talrijker gezelschap van gekken?

Ware Boston behandeld geworden gelijk andere Steden, bij voorbeeld Nieuw-York en Philadelphia, zou men de Thee van daar na Engeland hebben kunnen te rug zenden, gelijk van andere plaatzen. — Die verouderde, wanhoopige Junta, aan welke wij alle onze rampspoeden heb-

hebben dank te weeten, hadt een vast bepaald besluit genomen om ons in dit, gelijk in alle andere gevallen, allen mogelijk nadeel toe te brengen. Het is te hoopen dat die lieden, ten eenigen dage, zullen berouw hebben en vergiffenis vinden; doch het valt zeer moeilijk te vergeeven zonder bekeering. — Zo dra de tijding van deeze gebeurtenisse in Engeland kwam, verwekte dezelve bij den Staatsdienaar driften, die niet te betemmen waren; zijn misnoegen groeide aan tot wraakzucht, woede en dolzinnigheid; zijne waarspreekendheid wierdt gekrenkt, en zijn meesterstuk van Staatkunde bleek een waterbel te zijn: het speelkind was de vrugt van eene begunstigde liefde, en geen wonder dat zijne natuurlijke genegenheid getroffen wierdt, toen hij het voor zijne oogen zag verdwijnen. — Zijne boezemsmart en oprechtheid, indien hij dezelve bezat, wierden gekrenkt op de gedagte, dat hij de Oostindische Maatschappij zo veel te nader aan den oever

van haaren ondergang gebragt, en de breuke tusfchen het Koninkrijk en de Volkplantingen bijkans onherftelbaar hadt gemaakt. Zijne fchaante wierdt gewekt, om dat de tegenkating op hem een zegepraal hadt behaald, en de drie Koninkrijken met hem den spot dreeven, om zijne halsftarrigheid en misflagen. In ftede van de Maatschappij op de been te helpen, hadt hij haar verderf verhaast. In ftede van eene volftrekte en onbepaalde Souvereiniteit van het Parlement over de Volkplantingen tot ftand te brengen, hadt hij eene meer besliffende wederfpreeking van, en tegenkating aan dezelve veroorzaakt. — 'Er was eene nieuwe verkiezing van Parlementsleden op handen, en hij vreesde voor het misnoegen, zelf der omgekogte Kiezers.

In deeze gefteeldheid des gemoeds, welke na aan wanhoop grensde, befloot hij een ftouten ftap te waagen. Door alle de Volkplantingen gezamentlijk met de Stempel-, Papier- en Glas-Akte aan

te tasten, zouden zij de nederlaag bekomen hebben. De Handvest-Constitutie van Masfachuset-baai hielp beide deeze nederlaagen grootliks bevorderen. — Te talrijk waren de Afgevaardigden, en te dikmaals wierden zij verkoozen, om omgekogt te kunnen worden. Hunne Afvaardigers waren gewoon de zaaken in opmerking te neemen in hunne Stadsvergaderingen. Hunne Raadsheeren vloogen niet volstrekt van de hand eens Staatsdienaars of Gouverneurs, maar wierden eenmaal 's jaars even afhanklijk gesteld van den Gouverneur en de beide Huizen. Hunne groote Gezwoorenen waren verkiesbaar door het Volk; de kleine Gezwoorenen wierden enkel bij het lot aangesteld. Met regt was de Junto van oordeel, dat, volgens deeze Constitutie, het Volk elken tak van magt kon dwarsboomen, en dat, gevolglijk, zo lang dezelve stand hieldt, de schattingen door het Parlement, enz. nimmer konden doorgedreeven worden.

BERNARD geeft zijne *Uitgeleezene Brieven*, en zijne *Beginzels van Staatskunde* in 't licht. Gehuurde Vlieringfchrijvers wierden aangenomen om milioenen van leugens tegen ons te vertellen, in Blaauwboekjes en Nieuwspapieren, en Verklikkers gebruikt in de Koffijhuizen, om alle de Voorspraaken van de arme Masfachufets uit te daagen of te verflaan. Thans was het een vast genomen besluit, in plaats van de Volkplantingen gezamenlijk aan te tasten, hoewel zij allen zich even zeer hadden aangekant tegen de ontwerpen van het Ministerie, en tegen de eischen van het Parlement, en, derhalven, volgens de beginzels van het Ministerie, allen even schuldig waren, om ze een voor een onder de hand te nemen, en een begin te maaken met Boston en de Masfachufets. Eene heerlijke gebeurtenis was het vernielen van de Thee voor de Schrijvertjes en Aanspraakfmeeders, om daar tegen uit te vaaren; en in de gemoederen van veelen in En-
ge-

geland heerschte een ingewortelde haat tegen Nieuw-Engeland, uit hoofde der Non-Conformistische grondbeginzelen. Daarenboven was men van gedagten dat de andere Volkplantingen dergelyk een misnoegen tegen Nieuw-Engeland voedden; dat deeze, gevolglyk, hetzelfde zekerlyk zouden verlaaten; dat het van vreeze zou bevangen worden en zich onderwerpen; en dat dan de Staatsdienaar eene onsterflijke eere zou verkrijgen onder zijne eigen vrienden, als de bekwaamste, bedrevenste en vlekkeloosste Staatsman zijner eeuwe.

De Haven-bill, Handvest-bill, Moord-bill, Quebek-bill, gezamentlyk uitmaakende een zo geducht Ontwerp, dat het vreeze zou hebben aangejaagd allen Volke, 't welk niet de Vrijheid boven het leeven waardeerde, wierden allen op eenmaal ontworpen. Doch alle deeze kunstenaarijen en gewelddaadigheden hebben geen gelukkigen uitslag ontmoet. Dit Volk, onder

zwaare beproevingen en gevaaren zuchtende, heeft groote bekwaamheden en deugden aan den dag gelegd, en getoond, dat voor hetzelfde niets zo verschrikkelijk is, als het verlies zijner vrijheden. Indien men bij deeze kunstenaarijen en gewelddaadigheden volharde, of nog andere en grootere te werk stelle, zal de waereld bevinden dat de dapperheid, lijdzaamheid en kloekmoedigheid van dit Volk naar evenredigheid zal klimmen.

„ De Whigs zagen dat hun eigen ondergang verknogt was aan de bewilliging in de voorwaarden om de haven te openen.” — Zij zagen den ondergang van hun land verknogt aan zulk eene bewilliginge, en hun eigen verderf daar in begreepen. Doch, gemaklijk zouden zij, door overstemming, eene bewilliging hebben bewerkt: want zij hadden, ongetwijfeld, eene groote meerderheid, en hebben de agting en genegenheid hunner medeslaaven genooten, tot aan hunne laatste stonden. Verscheiden onder hen
kon-

konden voor de Thee betaald hebben, en hebben nooit het verlies gevoeld. — Zij wisten dat zij moesten lijden, zeer veel meer dan de Thee waardig was; doch zij oordeelden dat zij de zaak van Amerika en van het naageflagt handhaafden, en dat zij zulk een stap niet behoorden te doen, zonder vooraf het gevoelen der Volkplantingen te hebben gehoord. — Zij hebben verklaard dat onze zaak de hunne was — dat zij nimmer zich zullen onderwerpen aan eene schatting in eenig gedeelte der Vereenigde Volkplantingen, waar door het Parlement zou kunnen wegneemen Kaden en andere wettige bezittingen, of de Handvesten vernietigen. Want, indien zij zulk's doen, houden zij zich zedelijker wijze verzekerd, dat, binnen het tijdverloop van eenige weinige jaaren, al het regt der Amerikanen zal vernietigd worden, en Gouverneurs en Raaden, van de hand eens Staatsdienaars vliegende, de eenige
Wet-

Wetgeeevers in de Volkplantingen zijn zullen.

Indien wij ons te binnen brengen, hoe veele Landen en Staaten hunne vrijheden hebben verlooren, alleen door gebrek aan onderlinge verstandhoudinge en eensgezindheid, zullen wij van gedagten worden, dat de *Vergaderingen van Verstandhoudinge* door de Voorzienigheid kunnen bestemd zijn om groote gebeurtenissen uit te werken. 't Geen de welspreekendheid en de bekwaamheden van DEMOSTHENES niet konden uitwerken in de Staaten van Griekenland, zou door zo eenvoudig een middel hebben kunnen bewerkt worden. Kastilie, Arragon, Valencia, Minorka, enz. klaagden over onderdrukking onder KAREL DEN V, stonden op in vervoeringen van woede; en liepen tegen hem te wapen. Doch; zij raadpléegden nooit elkander en hielden geene gemeenschap. — Ieder afzonderlijk booden zij tegenstand, en wierden

ie-

ieder afzonderlijk 't onder gebragt. Hadde *Don JUAN PADILLA*, of zijne Huisvrouw, de bekwaamheid bezeeten om eene Vergadering van Verstandhoudinge uit te denken, misfchien waren de Vrijheden der Spaansche Natie tot dit uur behouden gebleeven.

Men zegt onder het Volk, „ Dat „ men hetzelfde listiglijk heeft doen ge- „ looven, dat Groot-Britannie schraap- „ zuchtig, wreed en wraakgierig is, en „ ons het erfdeel benijdt, gekogt voor „ het zweet en bloed onzer Vooroude- „ ren.” Het Volk gelooft dit niet — het zal dit nooit gelooven. Het gelooft, in tegendeel, dat indien het niet ware om de lasteringen, uit deeze Provincie door de Torys geduurig overgebragt, de Natie onze bezwaarnisfen zou wegneemen. — Ja, hoe weinig eerbieds het Volk ook hebbe voor het Ministerie, gelooft het, nogthans, dat de Lords NORTH, MANSFIELD en BUTE hen zouden helpen, en al voorlang zou-
den

den geholpen hebben, indien zij de waarheid gekend hadden. — In het oogenblik als dit geschiedt, zal het *Lang leeye onze genadige Koning*, en *Heil aan Groot-Britannie!* van het eene einde der Provincie tot aan het ander weergalmen. Doch, 'er is zeer weinig doorzigts noodig om te bepaalen, dat geen ander Ontwerp van bestuuringe over de Provincie en de Volkplantingen immer den Vrede tuschen de beide Gewesten zal herstellen, dan het afzien van het Ontwerp om dezelve te schatten en zich met haare binnenlandsche belangen te bemoeien, en het wederkeeren tot dat Plan van regeeringe over de Volkplantingen, 't welk de Natuur aan de hand gaf, en welks nuttigheid door eene honderdvijftigjaari-ge ondervinding is gebleeken.

T W E E
B R I E V E N

V A N E E N H E E R

I N D E P R O V I N C I E M A S S A C H U S E T ,

[Z I J N E E X C E L L E N T I E ,

D E N H E E R E

J O H N A D A M S ,]

A A N Z I J N E N V R I E N D T E L O N D E N .

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS
CHICAGO, ILLINOIS
1962

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS
CHICAGO, ILLINOIS
1962

E E R S T E B R I E F.

MIJN HEER!

Ongetwijfeld hebt gij, al voor eenigen tijd, vernomen de bijzonderheden van het Algemeen Kongres, en dat het Hof en het Koninkrijk hunne bedenkingen op dezelve in orde gebragt, indien niet de ontwerpen van hun volgende gedrag hebben vastgesteld. God geeve dat de Natie en het Parlement gunstig over dezelve mogen denken, en den inhoud van ons Smeekfchrift aan den Koning inwilligen. Britannie en Amerika zijn gefchapen om Vrienden te weezen; het gefchil, tusfchen hen gereezen, is het tegennaatuurlijkfte en verfoeielijkfte, 't geen immer in de waereld voorviel. Britten en Amerikanen mogen zeggen wat zij willen; dit gefchil zal noch kan ooit worden ten einde gebragt, dan door ons te herstellen in den toestand, in welken wij ons bevonden in den jaare 1763. Zo zeker als dat 'ereen Londen en Boston zijn, zo waar is het ook, dat 'er nooit een Plan

K

of

of Ontwerp van Staatskunde kan verzonnen worden, om de beide Landen zamen verbonden te houden, dan 't geen door de Natuur wordt aan de hand gegeven, en welks nuttigheid, door eene ondervinding van honderdenvijftig jaaren, is gebleeken. Het is ijdel, het is eene ijhoofdige uitzinnigheid, zich te verbeelden, drie milioenen Engelsche Onderdaanen met geweld van hunne Vrijheden te zullen berooven, op een afstand van drieduizend [Engelsche] mijlen. Nog bijsterzinnig uitspooriger is het, voor eene Natie, zich te verbeelden, dit te zullen uitwerken, terwijl zij zelve in een grondlozen poel van schulden is verzonken, met oogmerk om door de veroverde Natie uit denzelven te zullen verlost worden.

Het Kongres heeft eene scheidlijn getrokken langs de oevers van den Oceaan. De Leden hebben hun eigen uitsluitend regtsgebied aan zich getrokken, in alle binnenlandsche aangelegenheden, en in alle gevallen van belastinge. Aan Groot-

Bri-

Britannie hebben zij de uitfluitende Opperheerschappij gelaaten over den Oceaan, en over den Koophandel. Beide hebben zij vastgesteld op beginsels, van de Constitutie ontleend; en indien de Britten zich daar mede niet vergenoegen, dat wij alles aan hun afstaan, behalven onze Vrijheid, zeggen wij tot hen, gelijk de Corporatie, in den jaare 1770, tot den Koning zeide: „ Wij roepen „ God en de Menschen tot getuigen; „ dat gelijk wij onze Vrijheid niet zijn „ verschuldigd aan die fijne onderschei- „ dingen, door jaargelden en voordeel- „ geevende bedieningen uitgedagt, dus „ willen wij ook door dezelve daar van „ niet beroofd worden; maar gelijk „ zij door de strengè deugd onzer Voor- „ ouderen wierdt verworven, zal zij ook „ door de deugd hunner Naakoomelingen „ bewaard worden.”

Het Kongres bestondt uit de Afgevaardigden van twaalf Volkplantingen. Drie milioenen vrije Blanke menschen wierden

door de zelve vertoond. Veele der Le-
den waren eigenaars van ruime bezittingen,
en begaafd met uitmuntende bekwaam-
heden. Omkoopning en Kuiperij hadden,
geloof ik, geen deel in hunne verkiezing
tot deezen dienst; en in hunne hande-
lingen moogt gij opmerken, het verstand,
de geartheid en beginzels van Amerika,
welke het zal handhaaven en verdeedi-
gen; zelf door de kragt van wapenen,
indien het door geene andere middelen
kan geschieden.

De staat deezer Provincie is eene
groote en kennenswaardige bijzonder-
heid. Ik wensch dat de pen van een' be-
kwaam' Geschiedschrijver dien aan de laa-
te Naakoomelingschap bekend maake.
Vierhonderdduizend menschen leeven in
den staat der Natuure; en, nogthans, zo
stijl en vreedzaam tegenwoordig, als toen
de Regeering nog in hâare volle kragt
was. Wij hebben geene Wetgeevers,
noch Overheden, noch strafuitvoerende
Bedienden. Geene andere Krijgsoversten
heb-

hebben wij dan die van de Land-Militie. Veele van deeze worden verkoozen door het Volk; zij voeren het bevel over de Landmagt, met meer gezag en beleid; dan eenige Krijgsbevelhebbers, die hunnen last en aanstelling van een Gouverneur ontvingen.

De Stad Boston is een schouwspel, der opmerkinge van eene Godheid waardig; zij ondergaat de drukkendste rampen, maar heeft tevens beslooten, eerder alles te verdraagen wat de menschlijke Natuur kan lijden, dan Amerika en de Naakoomelingschap te verraden. Het Leger van Generaal GAGE is ziekelijk, en zeer geneigd tot overloopen. Wat zou 'er van hetzelfde worden, indien de dingen tot het uiterste gebragt wierden? Meent gij dat zulk een Leger zou willen optrekken, door onze boschen en struelen, en door onze Landdorpen, om den keel af te snijden aan eerlijke lieden, voor hunne Vrijheid strijdende?

De nabuurige Volkplantingen Nieuw-

Hampshire, Rhodus-Eiland en Connecticut wapenen zich, en onderneemen haare zaaken met groot beleid; en indien zij tot het uiterste moeten koomen, smeecken zij godvrugtiglijk den bijstand des Hemels af.

Hier heerscht een geest, welks gelijken ik nooit heb opgemerkt. Mij heugt de verovering van Louisburg, in den jaare 1745; mij heugt de algemeene geneigdheid hier, ten tijde als het Eskader van den Hertog D'ANVILLE zich op de Kust vertoonde, wanneer veertigduizend man na Boston optrokken, aldaar gemonsterd en geteld wierden in de gemeene weide, en van wapenen volkomen voorzien, en zulks alleen uit deeze Provincie, in den tijd van drie weeken; doch niets van zulk een aart heugt mij, als ik de jongstverloopene zes maanden heb gezien, enz.

21 Januarij 1775.

TWEE-

T W E E D E B R I E F.

MIJN HEER!

Het berigt, welk gij hebt gegeven, wegens een verbluffenden invloed in het Huis, en het mangel aan gevoeligheid en moed buiten hetzelfde, is eene zaak van een ernstigen en treurigen aart. De Amerikanen zijn ten vollen overtuigd dat dusdanige berigten waarheid behelzen, en verwagten een slagtoffer te zullen worden van de schelmerij in het Kabinet, en van de dwaasheid buiten hetzelfde, 't en zij ze bewaard worden door hunne eigen deugd, hunne spaarzaamheid, of dapperheid, of door beide.

Korter duurende Parlementen; eene evenrediger Afvaardiging; de afschaffing van Belastingen en de betaaling der Schulden; de vermindering van Loon- en Jaargeldtrekkers; de vernietiging van Steekpenningen en Omkoopinge; de hervorming van Weelde, Verkwistinge en Verwijfdheid; de afdanking van het Leger: dit alles is noodzaaklijk om uw Land

te herstellen bij eene vrije Regeering, en een veilig, eerlijk en gelukkig Leeven. Maar is dit mogelijk? Is 'er een hulpmiddel in de menschlijke Natuure, om op zulk eene wonderdaadige verandering te mogen hoopen? Is hier van een voorbeeld in de Geschiedenissen of onze eigen Ondervinding voorhanden? Ligt wordt eene Natie bedorven, doch niet zo gemakkelijk hervormd. De tegenwoordige Regeering kan die van een AUGUSTUS zijn; doch, op mijn eer, ik verwacht dat op dezelve twaalf CESARS zullen volgen. Wat zal 'er, in dat geval, van Amerika worden? Behoort het niet bij tijds op zijne hoede te zijn, en zich tegen het ergste te wapenen?

Zeer nieuwsgierig ben ik om te weten, hoe de maatregels van het Kongres te Philadelfia opgenomen worden te Londen, te St. James en St. Stephens. Ik denk dat het uit dezelve zal blijken, dat Amerika niet ongevoelig is voor zijn gevaar, niet onagtzaam omtrent de middelen van zijne veiligheid.

Ook

Ook verlang ik zeer om te weten, wat de Vrienden der Vrijheid denken van de overhaaste scheidung van het Parlement. Wat mij belangt, ik heb altoos dezelve beschouwd als den listigsten stap der tegenwoordige Regeeringe. Meer veragtinge van het Volk schijnt dezelve aan te kondigen, als mede eene bevreesdheid voor eenige overblijfsels van gezond verstand en eerlijkheid onder hetzelve, dan iets 't welk 'er is voorgevallen. Gij zult wel willen toestaan, mijn Heer, dat de oneenigheid met Amerika eene zeer groote Nationaale aangelegenheid is. Ten zelfden tijde als Amerika vergaderd was, om de maatregels te beraamen, raakende deeze gewigtige aangelegenheid, wierdt in allerijl een nieuw Parlement beroepen, voor dat het Volk iets wegens Amerika kon verneemen: even als of de Staatsdienaar 'er geene agt op gaf, of vreesde dat de Natie gelegenheid zou hebben om over den staat van Amerika te oordeelen, en deszelfs Afgevaardigden overeen-

komstig, daar mede te kiezen of last te geven; en alsof de Staatsdienaar het gering agte of schroomde dat het Volk, of de Kiezers, gelegenheid zouden hebben om te verneemen; en te zamen te raadpleegen over gebeurtenissen, voordat zij hunne Leden verkoozen!

Desgelijks schijnt het oogmerk van het Ministerie geweest te zijn, den Vrienden der Vrijheid den doodsteek te geven, in Engeland zo wel als in Amerika. Een vast, bepaald besluit genomen hebbende om hun Ontwerp door te drijven, wilde de Staatsdienaar niet gedoogen dat de Vrienden der Constitutie te zamen raadpleegden of briefwisseling hielden, vóór den dag der verkiezinge, opdat niet de Kiezers de zulken, welke na eene plaats in het Parlement dongen, zouden verbinden een eerlijken rol te speelen. 't Valt niet gemakkelijk, mijn Heer, u een gelijkmatig en naauwkeurig denkbeeld te geven van den staat deezer Provincie. 't Is nu eindelijk waarheid geworden, dat
wij

wijgeene Regeering hebben, 't zij wetgeevende, uitvoerende of vonnisvellende. De Landzaaten, vast beraaden om zich nimmer te onderwerpen aan de Akte ter Vernietiging van hun Handvest, zo duurgekogt, gehandhaafd en verdedigd door de poogingen, door het goed en bloed hunner Voorouderen, oeffenen zich overal in de wapens. Onze Hertog VAN ALVA is met zijne troepen, en zijne elendige *Mandamus-Raaden*, opgeslooten in Boston. — Wat het Ministerie doen zal, is onzeker. — De geheele Britsche Vloot en het Leger kunnen de gevoelens der menschen niet doen veranderen. De pooging om een Volk eenen Regeeringsform uit den halze te wringen, en een vereenigd en wel beraaden Volk door geweld eene Constitutie voor te schrijven, is boven het bereik der Almagt van een Britsch Parlement.

Indien de Leden van het Parlement eenen Veldtocht onderneemen, gelijk aan dien van Kirk, indien zij vuur en zwaard
zen-

zenden om dit Land te verwoesten, zullen zij in Nieuw-Engeland vinden honderdduizend afstammelingen der Puriteinen van de dagen van KAREL en JAKOBUS, welke den geest der Engelschen niet geheel verlooren hebben onder het Engelsche Gemeenebest.

Onze vijanden laten van zich gaan, dat personen, welke hier hebben uitgemunt, door hunnen tegenstand aan de magt van het Parlement, in verzekering genomen en na het een of ander Graaffschap van Engeland zullen gezonden worden, om over Hoog-Verraad gevonnisd te worden. Indien dit gebeure, zal het tegenstand en schaêverhaalingen veroorzaaken, en door geheel Amerika een' brand doen opgaan, hoedanig geen oog gezien, geen oor gehoord heeft, en welks gedagte in het hart van geen en Staatsdienaar of deszelfs afhangelingen is opgeklommen.

Ik ben, met de vuurigste wenschen om de veiligheid der beide Gewesten, enz.

10 Februarij 1775.

By den *Uitgæver* dezes, en by J. ALLART, wordt ingeteekend op eene uitgaave van de PORTRAITEN *Hunne Excellentien*, de Heeren J. ADAMS en G. WASHINGTON, en eene KUNSTPLAAT, betreklyk tot de VERKLAARING der ONAFHANGLIJKHEID van NOORD-AMERIKA, naar *Teekeningen* van JACOBUS BUYS en HENDRIK POTHOVEN in 't Koper gebragt door REINIER VINKELES.

De VERKLAARING DER ONAFHANGLYKHEID VAN NOORD-AMERIKA, en het ERKENNEN van zyne *Excellentie*, den Heere JOHN ADAMS, als *deszelfs Minister-Plenipotentiaris*, door HUNNE HOOG-MOOGENDEN, DE HEEREN STAATEN GENERAAL DER VEREENIGDE NEDERLANDEN: — Deeze groote Gebeurtnis, die de wenschen en verlangens van elken weldenkenden Ingezeeten dezer Republyk vervult, en een nieuw leven geeft aan derzelve *Zeevaart, Koophandel, Fabrieken en Handwerken*, te verëeuwigen in elk Nederlandsch hart, is de eerste dryfveer tot eene onderneeminge, die men vertrouwen durft dat de aandacht en goedkeuring van het Nederlandsch Publyk zal verdienen.--

Men zal, naamlyk, zoo ras eene in allen opzichte meesterlyke uitvoering het zal toelaaten, in 't licht geeven, in folio formaat:

I. Het PORTRAIT van welgemelden *Zyne Excellentie, den Heere JOHN ADAMS, Amerikaanschen Afgezant by deezen Staat*; naar het leven getekend, en verrykt met alle zulke *Ornamenten* als het Afbeeldsel van deezen grooten Man waardig zyn.

De beroemde Abt RAYNAL in zyne *Staatsömwenteling van Amerika*, spreekende van de Leden van het Kongres, waaronder ook de Heer ADAMS uitblinkt, zegt: „ Het naageslacht zal hen allen kennen. Hunne „ beroemde naamen zullen aan hetzelfde worden overgeleverd. Het marmer en het metaal zullen hen aan de „ afzelegenste Eeuwen vertoonen. De Vriend der Vryheid, dezelve aanschouwende, zal zyne oogen van „ liefelyke tranen voelen overloopen; zyn hart van „ vreugde opspringen.”

II. Het PORTRAIT van Zyne Excellentie, dei Amerikaanschen Generaal, GEORGE WASHINGTON, onsterfelyk door zyne dappere Oorlogsverrichtingen; naar een Origineel in Amerika vervaardigd, en, volgens een geächt bericht, het best-gelykende van allen, welken van dien Held in Europa uitgaan. —

„Indien immer een mensch mag vergood worden,“ dus vervolgt de gemelde Abt RAYNAL, „t is hy, ongetwyfeld, die strydt voor zyn Vaderland. — Plaats zyne beeldnis in de Kerken. Dit zal de eerdienst van het Vaderland zyn; — en de Nakoomingschap zal zeggen: zie daar de zulk, welken de helft eener Waereld hebben vrygemaakt; — en belet, dat wy by onze geboorde, de ketens boven onze wieg niet hoorden rammelen.“

By deeze schoone Portraits zal nog gevoegd worden:

III. Eene Zinnebeeldige KUNSTPLAAT, ter gelegenheid dat de REPUBLYK DER ZEVEN VEREENIGDE NEDERLANDEN, de DERTIEN VEREENIGDE NOORD-AMERIKAANSCH STAATEN heeft onafhangelijk verklaard. — In een geheel-vels formaat. — De beide Kunstenaaren, J. Buys en R. Vinkeles, zullen dit grootsch Gedenkstuk uit eerzucht vervaardigen. — Genoeg om het Publyk deezen aangaande gunstig voorinteneemen.

De prys van het gemelde *Drietal* van Platen, die in elke Nederlandsche Zaal en Kunstverzameling behooren te pryken, is, voor die dezelve, uitterlyk voor 't einde van Juny 1782, by de Uitgeevers, of wel by hunne Korrespondenten, hebben ingeteekend f 10:10:—

Het zelfde *Drietal*, Proefdrukken en op gr. pap. 15:15:—

By de Inteekening wordt, tegen Quitantie, betaald, f 2:10:— die gekort zal worden by de aflevering der drie platen, welke in ééns tegen Contante betaaling zal geschieden.

Naar den tyd der Inteekening zullen de afdrukken der Platen worden afgeleverd; en die 't eerst inteekenen, de eerste afdrukken ontvangen.

DE PORTRAITS van de Wel-Edele-Groot-Achtbaare Heeren HENRIK HOOFD, Danielsz., en Mr. JOACHIM RENDORP, Heere van Marquette, Burgemeesteren en Raaden; ook dat van den Wel-Edelen Gestrengen Heere Mr. ENGELBERT FRANÇOIS VAN BERCKEL, Pensionaris der Stal AMSTERDAM, allen naar het leven geteekend door H. Pothoyen, zullen mede door R. Vinkeles in het Koper gegraveerd, zoo spoedig mooglyk worden uitgegeeven. — De Liefhebbers, die zich van eerste en beste afdrukken derzelve willen voorzien, gelieven daarvan opgaave te doen by hunne gewoone Boekverkoopers.

Van RAYNAL's *Staatsomwenteling van Amerika* zyn ook nog exemplaren te bekoomen.

